

Joan Marimón
ha publicat el
seu primer llibre

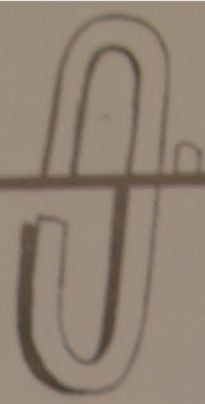

Conseller de Cultura
de la Generalitat

**JOAQUIM
FERRER:**

**“La cultura
catalana és
la que fa
el poble de
Catalunya”**

Una ploma sempre és un bon regal

a **SERVEI SECRETARIA**

podreu triar!

CROSS
PAPERMATE
WATERMAN
INOXCROM
AURORA
SHEAFFER
PARKER
**MONT
BLANC**

SERVEI DE SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

AL VOTO Y AL BOTE

FUE Poncio Pilatos el que descubrió ante el mundo la forma ideal para escapar de la responsabilidad, utilizó el agua como elemento visible y desde entonces muchas han sido las veces que se ha seguido utilizando al líquido elemento, como signo exteriorizante.

Tal actitud con el tiempo, fue sufriendo mutaciones, hasta que, una de ellas y de forma definitiva, generó lo que es hoy conocido como el Sufragio Universal, donde todos comparten la responsabilidad ejercitando el voto personal e intransferible, dejando a un lado el compromiso individual como tal.

El colmo del colmo llegó cuando al Sufragio Universal le salió un grano llamado Referendum, fórmula ésta que iba más lejos que la responsabilidad individual o colectiva. Se trataba solamente de oír sugerencias o voces a lo lejos, y dar razones a las sinrazones.

El voto en definitiva es el centro de toda la gestión que el individuo en sí se niega a asumir en solitario, transmitiendo o delegando en los demás su propia identidad y opinión.

Tras años de oscuridad e inactividad de voto, en este país la fiebre por votar es hartamente conocida: todo se vota, todo se delega, todo se somete a los intereses del momento, todo se fiscaliza en nombre del voto.

En los próximos días se repetirá lo que ya se ha convertido en monotonía sorda y muda ante la razón y el sentido común. El votar, ese acto mecánico de introducir una papeleta en la urna, vuelve a ser protagonista.

La cuestión, el motivo o la razón, esta vez es difusa y desconocida para la inmensa mayoría de los ciudadanos, a pesar de la sistemática campaña por parte gubernamental en cantar las mieles que puede significar el apoyar el actual estado de cosas que van desde la entrada en el Mercado Común, hasta la integración militar en el bloque Occidental OTAN, integración que viene ya dada desde 1949, al término de la II Guerra Mundial.

En aquella ocasión y como consecuencia del reparto de Europa entre los vencedores, la España franquista formó parte, por supuesto, del lote.

Es la especulación propia de cualquier negocio, ya que de eso se trató en realidad, muy a pesar del disfraz que sistemáticamente a esa parte de la historia le han dado, calificándolo de asuntos de Estado. La integración por la fuerza de la España franquista al bloque Occidental fue la fórmula adoptada antes que devolver a España su capacidad y derecho a elegir su propio destino, situación duradera hasta hoy.

¿Dónde está la diferencia?, sencillamente en que nunca nos lo habían dicho que estábamos en la OTAN por la fuerza, y ahora resulta que quieren que sea una integración de carácter voluntario.

Primero fueron los herederos del franquismo los que decidieron nuestra integración voluntaria, con la crítica y oposición de los que hoy curiosamente pretenden y defienden todo lo contrario, que para mayor burla tienen a su vez la oposición y abstención de los que anteriormente defendieron y ejecutaron en 1982 nuestra integración.

Esta vez ejercitar el movimiento de depositar una papeleta en la urna, puede significar entre otras actitudes, participar en un carrusel de medias verdades, de imposiciones o aceptaciones, de lo moral e ilegal, o lo simplemente constitucional, que como aquel conocido romance gitano dice:

«Y que yo me la llevé al río/
creyendo que era mozueta/
pero tenía marido./ Fue un 12 de Marzo/
y casi sin compromiso./ Se apagaron
los faroles/ y se encendieron los grillos./
O.T.A.N ¡Sí!, O.T.A.N.
¡No!, Abstención.../ Aquel día corrí
el mejor de los caminos/
montado en potra de nácar/
sin bridas y sin estribos./
Me porté como quien soy/
como un gitano legítimo/
mezcla de judío y moro./
Y no quise comprometerme/
porque teniendo marido/
me dijo que era mozueta/
cuando me la llevé al río.»

Al río nos llevan los militares, que a modo de ejemplo y clasificados por cuerpos, resulta que la Marina sólo tiene 35 barcos con capacidad ofensiva, según normativa OTAN, teniéndoselos que jugar a los «chinos» los 7 Almirantes, 22 Vice-

almirantes, 39 Contra-almirantes, 341 Capitanes de navío, 488 Capitanes de fragata y 976 Capitanes de corbeta, que suman un total de 1.873 capacitados para mandar.

En el cuerpo de Aviación, de los 435 aviones, sólo 350 son operativos, y sabiendo que sus pilotos suelen ser oficiales, y de éstos hay 1.396 Capitanes, más 1.630 Tenientes, la situación es trágica.

Para terminar, en el ejército de Tierra son 12 Tenientes Generales, 23 Generales de División, 39 Generales de Brigada, 334 Coroneles, 468 Tenientes Coroneles y 756 Comandantes, etc., etc., etc.

Los políticos de nuevo cuño, que por una u otra razón entren a formar parte de la nueva burocracia comunitaria, tendrán sueldos que van de 270.000 a 350.000 ptas. al mes, aparte dietas, que oscilan entre las 16.000 y 18.000 ptas. mensuales. Hablar de OTAN es hablar de CEE, y viceversa, muy a pesar de negar reiterativamente el Partido hoy en el poder, tal vinculación, y que en su momento DELTA reflejó en sus páginas con las afirmaciones hechas por el Diputado por Gerona Luis María de Puig, en un acto organizado en el Casal de Cultura un 22 de marzo de 1985 por el PSC-PSOE del Prat. El Diputado en cuestión afirmó, «aprovechando la no presencia de periodistas», que la entrada al Mercado Común era el premio por la promesa de la integración «plena» a la OTAN. La noticia pasó desapercibida, pero es uno de los pilares que da fuerza a esta editorial, sencillamente porque fuimos testigos de una realidad.

En el Prat, paralelamente al resto del Estado, también se están desarrollando toda una serie de actos y manifestaciones que van tanto a favor como en contra de la OTAN, y teniendo en cuenta que el actual Consistorio Municipal es partidario del NO, es por lo que creemos que la opinión pública del Prat va a manifestar claramente su opción en el momento de practicar el voto y al bote.

—DELTA—

HALLEY

LA DISCOTECA

Actuaciones en Directo
El Nuevo Ambiente

Avda. Gallart i Monés, 6 - Tel. 370 45 52
EL PRAT

Estamos por nuestros clientes

PISOS TERMINADOS

CENTRICOS

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fría,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 ‰

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

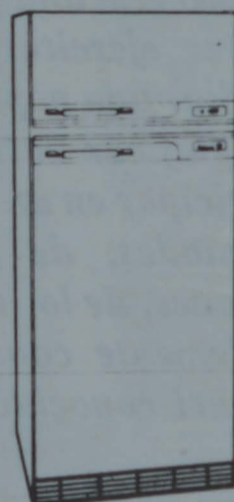
Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

El Prat 370 2964 - Barcelona 235 47 42 y 256 51 84

Promotores: BEL Y ESPUNY, S. A.

HNOS.

OLIVER

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS

GARANTIA TOTAL

(Mano de obra, Piezas, Transporte,
Desplazamientos, IVA, etc.)

SERVICIO POST-VENTA PROPIO

POLIZAS MANTENIMIENTO

Rosa Ribas Parellada, 27

TELEFONO 379 52 84

El Prat de Llobregat

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

Avda. del Remolar

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS - LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

Rosa Ribas Parellada, 27

TELEFONO 379 52 84

El Prat de Llobregat

Continuen les contractacions de personal a l'Ajuntament

Entrant directament en matèria començarem per les qüestions que es van aprovar en el Ple del dia 6 de febrer. Pel que fa a personal, es va contractar un pedagog, un aparellador, un programador-analista, un monitor de natació, un coordinador de l'escola de pares i la contractació de personal pel condicionament de l'arxiu. En les habilitacions i retribucions complementàries del personal divers de la guàrdia urbana, el nou cap d'aquesta ha designat un caporal en cada torn perquè faci de cap de grup, amb una retribució de deu mil pessetes como suplement de responsabilitat. (Continuarà...).

En l'apartat d'obres s'acordà l'aprovació definitiva del projecte d'urbanització dels carrers Pau Casals, Malgrat, Primer de Maig, lo Gaiter de Llobregat, Noguera. L'aprovació del projecte de tancament del camp de basquet i també concertar el servei d'ambulància amb l'assemblea local de la Creu Roja.

En relació al 2n. Congrés de la Llengua catalana, del proper mes de maig, l'Ajuntament d'El Prat aprovà de fer una aportació de cent mil pessetes, a més a més de portar a terme una tasca de normalització del català i paral·lelament al 2n. Congrés realitzar una sèrie d'activitats a la localitat.

S'exposarà durant quinze dies a informació pública l'atorgament de les noves denominacions als carrers. Entre els canvis hi ha el de subsistir el nom del passatge particular, pel de passatge del mercat i el del carrer Frederic Soler pel de carrer Barceloneta, etc... Per part de CiU es va recomanar de recuperar l'anterior denominació del carrer Centre que era la de carrer Angel Guimerà.

Continuant amb la normalització lingüística es pretén potenciar la utilització del català en el funcionament de l'Ajuntament, d'acord amb l'esperit de la Constitució i l'Estatut de Catalunya, en la tramitació i expedició de documents, respectant, no obstant, la cooficialitat de les dues llengües... (esperem).

S'aprovà el conveni de col·laboració amb l'Institut de formació professional Narcís Monturiol, per tal de que els seus alumnes puguin exercir la pràctica laboral. Uns vint d'ells, aniran a escoles d'EGB, en les que hi realitzaran les feines burocràtiques i d'oficina. Per la qual cosa podran obtenir, unes beques del Ministeri de Treball de tres-centes pessetes per jornada laboral. El perill

que hi ha, tal com assenyala el representant de CiU, és que únicament se'ls faci fer a aquests nois la feina de recaders, a la qual va respondre l'equip de govern que hi haurà una inspecció de la feina que facin i al finalitzar el contracte de relació en pràctiques s'expedirà un certificat respecte al treball realitzat.

En el torn de precís i preguntes, es va quedar enlaire la pregunta a l'equip de govern respecte a la proposta de la Diputació de subvencionar la compra d'un vehicle per tal de realitzar la guàrdia rural, resposta que hagués estat interessant pels pagesos, sovint afectats pels robatoris de verdura, i dels que hi erem presents.

Es va pregar a l'equip de govern de prendre mesures per tal d'evitar alguns accidents en la piscina municipal, degut a la relliscós que és el terra dels vestuaris. El senyor Pepín Fernández va respondre dient que hi havien solucions, però que era com el peix que patint de reuma li tractéssim d'evitar la humitat, bé, el canviar el terra de la piscina no és fàcil i a més a més car, éssent normal que hi hagin humitats.

Es va proposar de realitzar un merescut homenatge al senyor Olanda, notable impulsor de la llar d'avis de Sant Cosme.

El Tinent d'Alcalde senyor Josep Pérez informà que el proppassat 31 de gener s'acabà el contracte de les dues llicenciades, senyores Falcó i Gómez, encarregades de realitzar la tasca d'ordenació de l'arxiu històric municipal, a les quals s'aprofita també per felicitar-les per aquests treballs. Contaren a l'orientació de la Generalitat de Catalunya i la col·laboració del senyor Jaume Codina.

Suposa l'inventari i ordenació de documents que van des de l'any 1643 a 1950, amb 485 capses i 3.000 fitxes. Aquesta documentació històrica municipal serà exposada a tots els Pratencs en el col·legi Ramón Llull.

—FE D'ERRATA—

A l'anterior número de Delta en aquesta secció «Crònica del Ple» es va dir que s'havia aprovat el pressupost amb els vots favorables de PSUC i PSC i en contra AP i CiU. Rectifiquem i l'aprovació del pressupost va ésser amb els vots favorables de PSUC i Socialistes independents i els contraris de AP - CiU - PSC.

Safareig

Oficial

Fa pocs dies dos camioners es van veure obligats a pernoctar a els afores d'una coneguda fàbrica local. Per ser tard o per estalviar van fer nit dintre del mateixos camions però això no va privar que a l'endemà tinguessin la gran sorpresa de trobar-se, tots dos, sense poder engegar els motors. Els hi havien pispat els motors d'arrencada. Un treball molt fi o un son molt fort...

* * *

Ens han explicat que, en una reunió del «Col·lectiu per la Pau i el Desarmament» que tenia lloc a la seu de CCOO, i parlant del seu finançament, van comentar que l'Ajuntament estava ven disposat a ajudar, i davant de la preocupació manifestada, per l'ingenu de torn, del retard que significaria esperar a l'aprovació del pressupost, per part del Ple Municipal, un dels membres del col·lectiu el va tranquil·litzar dient-li que hi havien altres camins, al marge del Ple Municipal, pel finançament dels actes...

* * *

Felicitem al setmanari cultural i guia de publicitat de IHospitalet i Baix Llobregat «AQUI...», ja que en el seu n.º del 24 al 3 de gener (quinze dies abans) va poder publicar la notícia de la JORNADA SOBRE LES COMUNITATS D'USUARIS I LA NOVA LLEI D'AIGÜES» que es celebrava al Prat, quan la Secretaria de premsa de l'Ajuntament del Prat va comunicar-ho al DELTA el dia abans de que es celebrés. Donem les gràcies a la srta. Anna per la cortesia.

* * *

Según parece la educación está reñida con la cultura. Y sino que se lo pregunten a los responsables culturales del Ayuntamiento ya que a pesar de estar invitados a la conferencia de Joaquim Ferrer, conseller de Cultura de la Generalitat, no se molestaron en aparecer por el Centre Artesà. No sabemos si Josep Pérez Moya (teniente de Alcalde de Cultura) «pasó olímpicamente» del Conseller de Cultura porque éste no vino en «visita oficial» o porque —como comentan las malas lenguas— consideran que la promoción del Ateneu no es precisamente su terreno político... ¡Cultura!

Delta
LLOBREGAT

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"
GESTOR i DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ

Pau Casals, 47, baixos
Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

Gerent
Felip Trapero

HORES D'OFICINA:

Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIÓ:

Gráf. Fomento
Perill, 8. 08012-Barcelona

TRAMES FOTOGRAFÍQUES:

Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:

Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

La despesa i la bona gestió municipal

Es clar que des de l'Ajuntament tenim l'obligació de gestionar els diners pagats pel poble, de manera que: 1er s'inverteixen en allò que realment el Municipi necessiti, 2^{on} arribin on més falta faci i 3er es controlin les despeses en funció de la capacitat de recaptació. Molt ens temem que aquests tres punts fonamentals per a nosaltres, el Grup Municipal de Convergència i Unió (CiU), no ho són per l'únic Partit actualment en el Govern de l'Ajuntament de la nostra població, el PSUC.

Per veure-ho només, cal repasar el Pressupost Municipal del 1986, aprovat amb el nostre vot en contra, en el qual es marquen les línies econòmiques del Govern Municipal de manera que amb dos anys, la recaptació (el que cobrarà l'Ajuntament) s'haurà incrementat la meitat més (un 45,66 %) quan la inflació prevista és d'un 15 a un 16 %.

Estudiant les partides, on s'han produït forts increments volem destacar-ne dues: l'Impost Municipal de Circulació que ha passat de 63 a 84 milions i la Contribució Territorial Urbana que ho ha fet de 100 milions a 338 milions (sí, un 338 % d'aug-

ment, encara que no s'ho creguin). I aquests augments els pagarem tots els qui tinguem un pis i un cotxe. El mateix podríem dir d'altres conceptes que repercuteixen pràcticament a tota la població i que els increments són superiors al 50 % com podríem ser el proveïment d'aigua, la recollida de deixalles i el clavegueram (tots aquests augments són en dos anys).

De les despeses volem destacar com el Govern Comunista engreixa desmesuradament la plantilla municipal, amb càrrecs que al nostre entendre, en res beneficien a la població, doncs les feines de molts d'ells són clarament polítiques o d'imatge) tant és així que el cost de la plantilla municipal ha passat de 507 milions el 1984 a 748 el 1986 (un increment del 47,6 %), i representa pràcticament el 50 % de la despesa ordinària.

Altres aspectes que (al nostre entendre) han tingut un increment massa fort en la despesa són (sempre en dos anys):

— Premsa i informació	82,8 %
— Festes	107,8 %
— Esports	145,2 %

— Ecologia i Medi Ambient	546,2 %
— Joventut	78,0 %

Apartats que tots són més d'imatge que no de contingut quant a serveis donats a la població.

Hem de destacar que conceptes com Ensenyament o Sanitat i Serveis Socials tan sols s'incrementen un 21 % i 14 % respectivament, així com els Serveis (Manteniments en general) que ho fan en un 28 %, sempre parlant d'un plaç de dos anys.

Quant a les inversions previstes, no em podem parlar, doncs realment el que hi ha és el mateix que es va aprovar l'any passat i encara no s'ha efectuat, tret l'increment experimentat com a conseqüència de l'aplicació de l'IVA (uns 50 milions de pessetes).

Per finalitzar voldríem referir-nos que no hem vist per cap lloc que l'Equip de Govern Municipal destini ni cinc del Pressupost per tal de crear condicions adequades a fi de fomentar noves activitats industrials o de serveis, amb una clara política per combatre l'atur al Prat.

«Grup Municipal Convergència i Unió»

El radicalisme a Catalunya

Si entenem per radical, el partidari de reformes extremes sense termes mitjans. Veiem que el poble català tradicionalment anteposa el pacte a la presa de postures radicals.

Ara bé, aquesta predisposició natural d'un poble de tradició comercial, pot portar-lo davant d'un Estat centralista, a una situació asfixiant. Han passat deu anys des de la fi de la Dictadura, s'ha aprovat un Estatut d'Autonomia a Catalunya, dintre d'una Constitució Espanyola ambigua quant a l'organització de l'Estat, però que permetia amb una interpretació generosa, una solució a les exigències dels diferents pobles d'Espanya.

Al començament de la democràcia, semblava que totes les organitzacions polítiques predominants entenien que d'una vegada s'havia de donar una resposta adient a les aspiracions sobre tot dels pobles de Catalunya i Euskadi. Però això, solament va ésser producte de la nostra imaginació, realment tant la UCD com el PSOE continuaven sent tant centralistes com històricament ho havien sigut els partits que ens havien governat.

Aquesta situació asfixiant s'està produint tant des d'un punt de vista econòmic com polític.

Catalunya amb un 16 % d'habitants paga el 20 % dels impostos, i a canvi d'això ingressa el 12 %.

La Generalitat rep 16.684 pts. per habitant, quan Euskadi i Navarra reben 93.340 pts. i el promig de la resta d'Autonomies 27.339 pts.

L'Estat inverteix directament a Catalunya 6.210 pts. per habitant, quan la mitjana estatal és de 14.157 pts.

L'Estat a través del Fons de Compensació Interterritorial destina 2.962 pts. per habitant a Catalunya, quan la mitjana estatal és de 5.340 pts.

Tenim el 18,5 % de parats i rebem el 8,9 % per combatre'l.

Des d'un punt de vista polític, el govern de l'Estat rebaixa amb lleis inspirades en la LOAPA, el contingut que segons l'Estatut els hi corresponen a les nostres institucions.

A més, amb el gran nombre de recursos d'inconstitucionalitat a les lleis que elabora el nostre Parlament, el deixen inoperant ja que aquestes queden en suspens sense poder-se aplicar, per aquest motiu.

En vista d'això han nascut moviments radicals, uns defensant la lluita armada com Terra Lliure i uns altres pacífics com La Crida.

El poble català refusa la violència i per això Terra Lliure no té recolzament popular, però hi ha una bona part del poble que està d'acord amb les actuacions de la Crida, la qual amb la seva acció radical a la RENFE, CORREUS, EL CORTE INGLES, TELEFÒNICA, etc. ha aconseguit un increment en la catalanització d'aquests ens, que amb el diàleg no s'havien produït.

Aquests fets fan pensar, que potser el poble català tindrà que incrementar la seva acció radical per obtenir els resultats que li corresponen com a poble.

JOAN LLUÍS FERRET I PUJOL

Nuevo Comité Local del PCC

En el transcurso de la 8.ª Conferencia Local se aprobó por unanimidad el informe de gestión del Comité Local saliente, así como el plan de trabajo hasta la 9.ª Conferencia Local, a celebrar dentro de dos años.

También se eligió por unanimidad un nuevo Comité Local, compuesto por los siguientes militantes:

JOSE BURILLO VALLES, mecánico, trabajador de JOVER, SAL.

DAMIA GALLARDO VALVERDE, estudiante, actual Secretario Político de los Colectivos de Joves Comunistes d'El Prat de Llobregat.

JUAN DE DIOS GONZALEZ VALDES, trabajador de IBERIA y Presidente de una Asociación de Padres de Alumnos de un colegio público de la localidad.

JOAQUIN GONZALVEZ AYALA, trabajador de La Seda de Barcelona.

ANTONIO MARQUEZ GRANADOS, albañil, miembro de la Junta del Colectivo per la Pau i el Desarmament d'El Prat.

MAYCA NEGRETE SALVARREY, administrativa, trabajadora del metal.

SANTIAGO RUIZ NIETO, trabajador de PESA y miembro de la Ejecutiva y del Consejo de CC.OO. de esta empresa.

Como Secretario Político, fue elegido JAUME FONT LOPEZ DE MARIA, Técnico en Cooperativismo, trabajador de Artes Gráficas y miembro de la Permanente de la Comisión de Defensa d'El Prat.

Fdo.: JAUME FONT
SECRETARI POLÍTIC
COMITÉ LOCAL

«Enriqueño Dos Chollos», ¿inspirador del referéndum OTAN?

Al menos dos veces al mes, coincidiendo con los días de feria, solía bajar desde su aldea natal a la pequeña capital de comarca. Era, o es, no sé si aún vive, el típico personaje popular. Para algunos, el tonto del lugar, pero que, en cualquier caso, una mayoría de paisanos respetaba; sobre todo, por su carácter bondadoso e inofensivo.

Pronto se hizo famoso por sus atinadas y siempre sorprendentes sentencias impregnadas de sabiduría galaica que a más de uno hacía pensar y sonreír al mismo tiempo.

Solía vestir de una forma desaliñada y su afición favorita era la de «colillero», o sea afanarse coilillas. En cuanto entraba en un bar, lugar en el que obviamente encontraba más «materia prima», los parroquianos se lo disputaban materialmente para ofrecerle una invitación.

Tras hacerse rogar un rato, nuestro personaje acababa cediendo, no sin antes dejar bien claro un: «De acuerdo, de acuerdo, tú pagas, pero yo invito». Como quiera que alguien, conocedor de que en su caso no padecía de estrecheces económicas, le recriminase su afición «colillera», siempre respondía con otra de sus famosas frases: «E chollo, paga o gobierno». Y se quedaba tan pancho.

Su nombre era, o es, «Enriqueño Dos Chollos» y fue un personaje real, como la vida misma. Miren por donde que sin saber

exactamente por qué extraña coincidencia, me acordé de ésta para mí entrañable historia, a la hora de escribir algo sobre la OTAN.

La clave de toda esta narración, hemos de centrarla en las dos filosóficas frases de nuestro amigo. En una dice: «E chollo (es negocio), paga (se entiende el referéndum) el Gobierno». Mientras que la otra aciara: «Tú pagas (el referéndum, naturalmente), pero yo invito (ahora se erige en Gobierno). ¿Me sigue?»

Sin embargo, lo que a mí de verdad me interesaría es saber lo que al final votaría «Enriqueño Dos Chollos». Por una parte, cabe pensar que se abstendría, (a simple vista da la sensación de que es un pasota redomado); pero por otra, quizás votaría que no, pues ya queda dicho que era un pacifista convencido. O tal vez hemos de deducir que por sus demostradas aficiones de armarse hasta los dientes de colillas es un signo inequívoco de que en el fondo se trata de un auténtico halcón. Vaya usted a saber.

MANUEL DOBAÑO

Ha estat convocat un referéndum

L'actual moment polític té innegable transcendència. No està de més el fer unes petites reflexions respecte a la decisió política presa pel Govern.

L'articles 92 de la Constitució estableix «Las decisiones políticas de especial trascendencia podrán ser sometidas a refrendo CONSULTIVO de todos los ciudadanos.»

«El referéndum será convocado por el Rey, mediante propuesta del Presidente del Gobierno, previamente autorizada, por el Congreso de los Diputados.»

Ara bé; la decisió del Govern de convocar el referéndum respon a motius d'especial transcendència política, LA PERMANENCIA DE ESPAÑA A L'OTAN. El que crida l'atenció és el canvi obrat quant a l'oportunitat de la convocatòria; venia considerant-se que no calia prendre tal decisió... i, ara, SÍ. El canvi no deixa de tenir un sentit de cabdal importància que el Govern no ho revela amb claretat.

Un referéndum no té, certament, el caràcter de llei. Les lleis són elaborades per les Corts Generals segons l'articles 82 del Codi Constitucional; un referéndum té un significat merament CONSULTIU. Si la cosa és

així, s'imposa el deure de constatar amb la màxima claretat l'objecte de la convocatòria per tal de que els ciutadans puguin efectuar-la amb plena dignitat. No s'hi valen punts obscurs.

En el referéndum, ara, convocat, manca explicitar de forma ben nítida el fi que es persegueix i això ha provocat un vertader confusionisme, un moviment, d'una banda, plenament «pacifista» i d'altra, «no saber amb exactitud, cap allà on anem».

No extranya, gens ni mica, el desconcert que es palpa; les reaccions subseqüents a la convocatòria són tan diverses i dispars que no fan altra cosa que «sembrar la llavor de l'indiferència».

Una cosa sí que es veu transparent, EL CARÀCTER VINCULANT que vol donar-se pel Govern al resultat del referéndum; condicionar-lo a la permanència o no de l'actual situació política, arribant fins i tot, a la dissolució de les Corts.

Serenitat, no precipitar els aconeteixements.

Ramón ROIGÉ

Al pueblo del El Prat

La permanencia de España en la OTAN no facilitará en ningún caso el camino hacia la paz mundial y sí en cambio contribuirá al aumento del peligro de guerra.

— Permanecer en la O.T.A.N., comportará la instalación de armas nucleares, como han denunciado expertos norteamericanos. Ya ahora mismo el Pentágono tiene en cuenta unilateralmente las bases, y la totalidad del territorio español, en su planificación nuclear. El gran interés del alto mando de la O.T.A.N., por el Estado Español reside, en el papel que nos tienen reservado como cabeza de puente para un desembarco de fuerzas norteamericanas, como base de acciones en Oriente Medio y Norte de Africa, y como polvorín nuclear y convencional de retaguardia. Todo ello refuerza el papel y el interés de las bases y facilidades norteamericanas, hasta el punto de que se habla de instalar una nueva base en las Rías Gallegas.

— Permanecer en la Alianza Atlántica, incrementa el peligro de guerra, porque refuerza el creciente dominio y agresividad mutua entre los dos bloques militares (O.T.A.N. - PACTO DE VARSOVIA).

— Es rotundamente falso que las inversiones en la industria de armamentos generen puestos de trabajo, dada la alta tecnificación de ese tipo de industrias. (Según declaración expresa de las Naciones Unidas).

— Permanecer en la O.T.A.N., ya está suponiendo un aumento vertiginoso de los gastos militares, mientras en nuestro país ya tenemos 3 millones de parados.

— Sólo las inversiones de carácter militar pueden representar entre 1983-1990, 2,5 billones de pesetas al Estado español y hasta 1992 se espera que esa cifra se duplique y llegue hasta los casi 6 billones de pesetas.

— La neutralidad de España ampliaría el grupo de países europeos neutrales o no alineados (Suiza, Austria, Suecia, Finlandia, Yugoslavia), esto favorecería la liberación del Continente de armas nucleares y bloques militares.

— La neutralidad es la mejor garantía de desnuclearización, de no servir de plataforma agresiva para unos, ni de blanco nuclear para otros.

— La neutralidad crea amigos y no enemigos, permite eliminar dependencias y tuteladas, dándonos libertad para establecer relaciones diversificadas y escoger soberanamente nuestro papel en el mundo.

COLECT. POR LA PAZ Y EL DESARME

PROGRAMA DE ACTOS

- Instalación de un cementerio de cruces. 20-2-86.
- Pase y posterior coloquio de una película antibelicista. 21-2-86.
- Manifestación anti-OTAN. 1-3-86.
- Fiesta anti-OTAN. 8-3-86.
- Acto público. 9-3-86.
- Petardada final de Campaña. 10-3-86.

És l'actual Conseller de Cultura de la Generalitat

Joaquim Ferrer: «La cultura catalana és la que fa el poble de Catalunya»

Moments abans de fer la seva intervenció a les «Tertúlies de l'Ateneu» Joaquim Ferrer, nomenat Conseller de Cultura de la Generalitat el passat 23 de desembre, va respondre les preguntes que els redactors de DELTA li vàrem formular. El conseller va fer un repàs dels objectius que es proposa dur a terme des de la Generalitat, així com una anàlisi de la situació actual de la cultura catalana i de la premsa i altres mitjans de comunicació que utilitzen la llengua catalana prioritàriament.

—Com ha trobat la cultura al país en el moment de fer-se càrrec de la Conselleria?

—*Em sembla que es pot dir amb tota rotunditat que la cultura a Catalunya i, concretament, producció cultural (aquells que fan música, que escriuen novel·la, que fan teatre, que fan cinema...), continua essent molt bona. Hi ha una gran creativitat, és a dir, continuament surt gent nova, la gent que ja estava treballant continua la seva trajectòria, es consolida... Des d'aquest punt de vista no hi ha cap motiu d'inquietud, tot i que sempre es pot millorar. On hi ha un problema és en la distribució d'aquesta producció cultural, és a dir, la distribució no és bona. Tots aquest productes tenen un radi d'influència limitat: aquests productes que, d'altra banda, són de bona qualitat, tenen un radi d'influència no diré que minoritari però sí limitat. A molts ciutadans no els hi arriba, no reben tampoc arguments per acostar-s'hi. La distribució, en fi, jo crec que pot millorar molt. Aquest és el problema.*

—Es diu, per exemple, que la cultura és un fet molt urbà. Potser s'hauria de potenciar més el fet que hi ha uns pobles als quals, malgrat que la cultura sigui un fet urbà, també se'ls ha de donar cultura encara que sigui d'una manera diferent a la ciutat.

—*El problema de la distribució dels bens culturals a Catalunya, dels productes culturals a Catalunya, és tant als pobles com a les ciutats. Ara mateix, per exemple, agafeu la cartellera de teatre de Barcelona i veureu com estem passant un bon moment: teatre divers, de qualitat, en català... Però això no vol dir que a Barcelona mateix el teatre arribi, continua havent-hi una distribució molt defectuosa; hi ha un percentatge altíssim de barcelonins que pensen que això del teatre no va per ells. Vull dir que el problema de la distribució tant és pels pobles com per les ciutats. Hi ha manca d'informació i manca d'arguments. Jo no crec que haguem de fer més teatre simplement, i prou, sinó que hem de fer més teatre, organitzar més un circuit per on circuli... i estic agafant aquest exemple com podia agafar qualsevol altre. El llibre, posem per cas. No es tracta*

Joaquim Ferrer, conseller de Cultura de la Generalitat.

només d'editar més, sino de fer arribar arguments a través dels quals la persona entengui que li interessa allò. Si només produeixes coses i vas fent més coses sense acompanyar-ho dels arguments, jo no crec que millori.

—Però potser l'alicent que tenia aquí fa uns anys la cultura catalana ara no el té tant fer cultura en català.

—*Això no és un problema de moda. Nosaltres formem un poble des de fa segles, erem un poble durant la dictadura, sòm un poble ara amb la democràcia, continuem essent un poble i la nostra expressió habitual és el català tant ara com fa vint anys. El que passa és que les condicions, efectivament, han canviat. Ara jo penso que ja no estem lluitant per la simple supervivència sinó que ara ens plantejem problemes, els mateixos que els països de la resta d'Europa van plantejar-se a principis de segle i que nosaltres, des del departament de Cultura, en diem el «desplegament cultural de Catalunya» i que vol dir no només produir cultura sinó ser capaços de distribuir-la a tothom. Són situacions que es va plantejar, per exemple, Suècia a principi de segle. No diré que fos allò que en Racionero diu un «poble de bàrbars», però realment era un poble molt endarrerit. Com va fer el tomb? Senzillament perquè es va organitzar, van ser capaços, ells, d'organitzar-se la distribució dels bens culturals. I això, en una generació, canvia el país. Ara nosaltresno estem lluitant per la supervivència, estem llui-*

tant per la normalització, pel desplegament cultural. No estem discutint que hi hagi cultura a Catalunya, estem discutint que els bens culturals arribin realment a tothom.

—Tant si és cultura catalana com si és cultura en català?

—*La cultura catalana és la que fa el poble de Catalunya. Preferentment, i a mida que el país es vagi normalitzant més, els que utilitzen la paraula, l'escriptura, l'aniran cada vegada més fent en català. Però es que hi ha molta gent que no utilitza les paraules. És a dir, els pintors, tots els pintors, són cultura catalana. Els escultors, els directors de cinema, els que utilitzen la paraula escrita o oral són els que jo penso que, a mida que el país es va retrobant d'una manera normal el català és més present.*

«La nova generació cultural ja és una realitat»

—Aleshores, el repte amb el que iniciu la vostra gestió seria aquest el de la distribució.

—*Nosaltres ens hem fixat tres objectius, per ser més exactes. Un és el desplegament cultural a Catalunya, que és aquest que acabo d'explicar: no solament produir més, ja que això ja funciona, sinó portar la qualitat d'aquests productes a la majoria. Ens hem fixat un segon objectiu: dedicar el màxim d'atenció a la nova generació de creadors de cultura. I quan dic la nova generació vull dir la que està entre els 20 i els 35 anys, una generació que ve darrera la meua —per exemple— i que és una generació que no és un projecte sinó ja una realitat. Empeny fort, és una realitat en molts aspectes: la gent que fa disseny, els novel·listes, els poetes, els músics, etc. I el tercer objectiu és el que diem «rellançar el diàleg entre les diverses cultures que hi ha a l'Estat espanyol». Jo penso que d'això també ja s'ha aconseguit un primer pas, que és el reconeixement de la diversitat, però ara cal fer un pas endavant encara: a partir d'aquest reconeixement fer coses junts i no conèixer-nos d'una manera epidèrmica, sinó a fons, fer coses junts. I després, a més a més, aconseguir que l'Estat doni una imatge real i exacta del que és Espanya, que naturalment mai no ha estat una cultura, sempre ha estat diverses cultures. Però això s'ha d'aconseguir amb aquest segon pas que nosaltres diem rellançament del diàleg entre les diverses cultures que hi ha a l'Estat espanyol.*

—Hi ha un tema del que potser nosaltres ens en resentim més a nivell d'Ajuntament

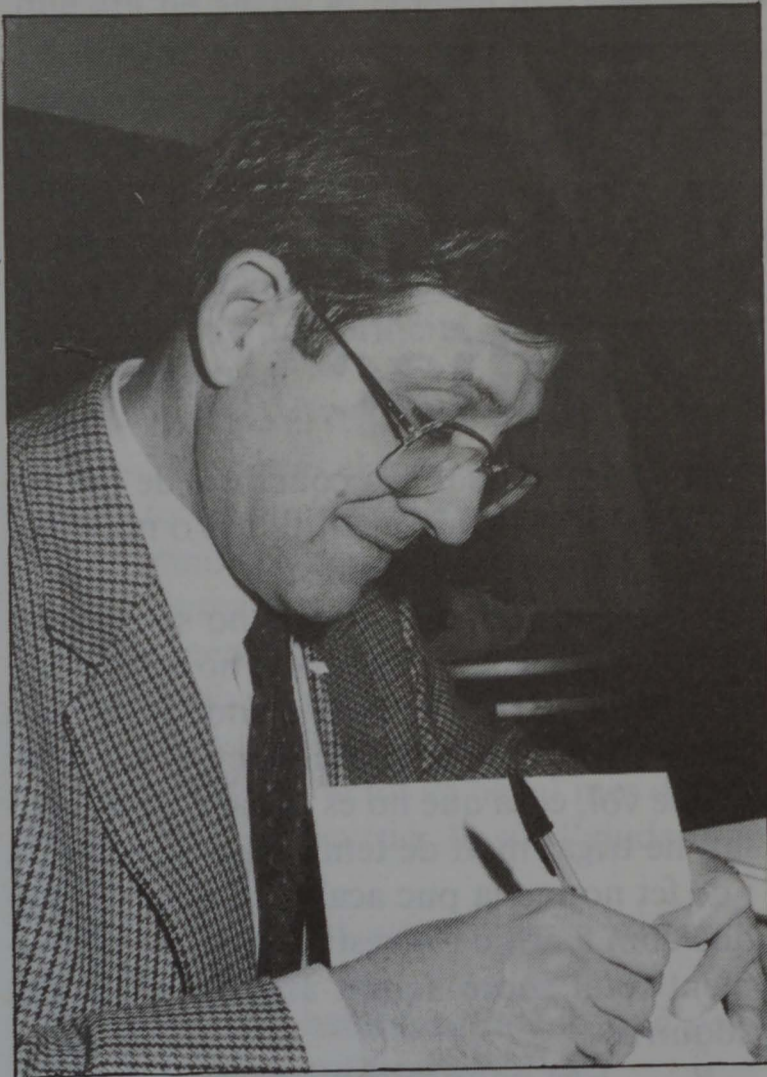
perquè ens és més proper. És el fet que com es municipalitzen les coses, quan sembla que la cultura no surt tant del poble sinó de tot surt a través dels organismes.

—Això és una orientació. Jo crec que moltes vegades (no m'atreveixo a dir que malintencionadament és una orientació d'alguna manera impacient, prematura. És a dir, jo crec que amb aquesta orientació el que es reflexa és una manca de confiança en la capacitat de redreçament del poble. Sembla moltes vegades que hagin Ajuntaments que desconfiïn de que la població, si se li dóna i proporciona informació i les condicions, ella mateixa s'organitza. Sembla que desconfiïn. I a vegades, amb bona fe, passen al davant i ho organitzen ells. Jo crec que això és un «mal fer». Crec que si cal anar una mica més a poc a poc, cal anar-hi, però que cal confiar i fer el creixement a partir de la gent. Donant instruments, ben entès, però essent molt conscients de que els ciutadans ens organitzem. El país no es pot fer amb lleis, només, ni amb orientacions des de l'administració. L'administració sempre és complementària i ha d'estar sempre atenta d'allà on hi ha un buit mirar d'omplir-lo, però sempre amb la consciència de complement, no de presència aclaparadora.

«Hem d'ambicionar fer un salt de qualitat, però tots plegats»

—Perquè sinó et trobes amb que, si la cultura és un fet urbà, potser la cultura a la ciutat és més d'espectador...

—Jo no crec que la cultura sigui un fet urbà. Jo crec que nosaltres hem d'ambicionar —almenys jo hi ambiciono— que a Catalunya els ciutadans, tant si viuen a Bagà com si viuen al districte IV de Barcelona, s'encantin amb Schubert, per exemple. Nosaltres som un país petit territorialment, o sia que podem tenir l'ambició de fer un salt de qualitat, però tots plegats. La diferència entre la gent que viu als pobles i a la ciutat

no és tant això. Tota Catalunya és bastant urbana. El problema fonamental de la cultura de Catalunya avui, que és la insuficient distribució, la insuficient sensibilització, la insuficient argumentació, és un problema absolutament repartit: tant pots trobar-te'l en el cor de Barcelona —on hi ha muntanyes de persones que tenen una vida cultural pobríssima— com al poble més profund de Les Garrigues o del Priorat.

—La informació, els medis d'informació, són un vehicle de cultura. Tant en temps de la dictadura com a l'actualitat a Catalunya ha tingut una gran incidència i ha estat capdavanter en aquest aspecte, hi ha una tradició d'aquest vehicle que és la informació a la premsa. S'ha donat després el cas concret de que la televisió (TV3) ha donat un pas gegantí i té una categoria important. En canvi, a nivell de premsa, el diari «Avui» té una incidència molt minsa, és un dels darrers diaris. A què es deu aquest contrast en un país a on la premsa ha tingut sempre una preponderància important?

—Això, com totes les coses vives, està en un procés, no hem arribat encara al lloc, es-

tem al mig del camí. L'any 1975 va començar un diari; ara n'hi ha dos. I n'hi ha dos per una banda, però després hi ha una dotzena —com a mínim— de publicacions que no són diaris però que surten dues o tres vegades a la setmana i que estan a la línia d'esdevenir diaris. Això és un procés. Jo, d'altra banda, crec que l'«Avui» és un diari que, evidentment, pot millorar però no és un diari dolent, perquè no crec que els punts de referència siguin el «Times» sinó els altres diaris que es publiquen a Catalunya. El que nosaltres hem de tenir molt present és que això és un procés dinàmic, no estem clavats. Hi ha dues-centes publicacions locals de les quals n'hi ha vuitanta amb una certa solidesa, i d'aquestes vuitanta n'hi ha unes trenta d'una certa categoria, i d'aquestes trenta unes deu que estan en camí d'esdevenir diaris. Estic convençut que a mida que al país la dificultat de llegir en català va baixant, això anirà millorant. Es un procés molt lent, no es fa simplement pitxant un botó, sinó que es fa llegint i això és un exercici personal. Vull dir que això és lògic que sigui més lent que no pas l'audiència que té TV3, que realment creix d'una manera continuada i que també ho té més fàcil tot i que no vull negar mèrits a TV3, però entenc perfectament que a premsa és més difícil.

Redacció
Fotos Sardà

LES TERTÚLIES DE L'ATENEU

Cicle «Catalunya i el seu retrobament amb Europa»

7 de març: «La repercussió econòmica de l'entrada al Mercat Comú», amb Artur Mas, Director General de Promoció Comercial de la Generalitat.

14 de març: «Les institucions polítiques d'Europa», amb Josep Verde i Aldea, Diputat al Parlament Europeu.

21 de març: taula rodona sobre «L'OTAN. I ara, què?»

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Primer llibre del pratenc Joan Marimón

La història de l'art a través dels dotze signes del Zodíac

No hi ha cap cosa que pugui amagar de la meua persona. Sóc un indígena pratenc que s'ha dedicat durant molt de temps al cinema i més tard a estudiar la Història de l'Art.

Aquesta descripció a «grosso modo» pertany a la idea que d'ell mateix té en Joan Marimón, autor als seus 25 anys del llibre recentment presentat al mercat sota el títol: «Historia del Arte a través de la Astrologia».

L'Art i l'Astrologia són dues ciències aparentment diferents però que, segons ha investigat el seu autor, mantenen una estreta correspondència en tota la seva llarga i diversa evolució fins el punt de poder arribar a l'afirmació de que tot ha estat i, de fet segueix estant, determinat.

Perquè ens expliqués el contingut del llibre i d'aquesta manera poder esbrinar la personalitat d'un personatge pratenc que, com d'altres, honra tenir-lo entre aquesta població al portar el nom d'El Prat allà on arribi el seu treball, hem estat parlant durant uns moments amb en Joan Marimón, d'on hem pogut esclarir algunes qüestions claus del contingut del llibre:

P. — Per què t'has dedicat a estudiar la Història de l'Art mitjançant l'astrologia.

R. — L'astrologia m'hauria començat a interessar com a joc fa 5 anys, ja que abans no m'agradava en absolut. No me la creia. De fet, el que passa és que la idea que hi ha d'aquesta ciència és totalment errònia. No s'està jugant net amb per exemple, alguns dels consultoris astrològics que apareixen periòdicament en determinades revistes i diaris, fins arribar al punt de que determinades persones, no tots per suposat s'etiquete amb el nom «d'astròlegs» quan en realitat no ho son.

Llavors, vaig començar fa 3 anys a treballar —investigants a fons sobre aquest tema— per a fer la tesina de llicenciatura i em vaig decidir per a ampliar-la, el resultat del qual és aquest llibre.

P. — A la introducció que fas al llibre parles insistentment de la teoria determinista. De fet la recolces?

R. — He arribat a la conclusió de que totes les teories siguin científiques o no, estan sota el signe del determinisme.

Totes, absolutament totes ho són encara que els autors de les mateixen no ho vulguin reconèixer. El futur està determinat per més que s'intenti creure que cadascú fa del futur el que vol, cosa que no és certa. Jo, en realitat, he trigat molt de temps a comprobar-la i de fet no me la puc acabar de creure, perquè com a crític i investigador el convenciment total sobre aquest aspecte no es pot adquirir.

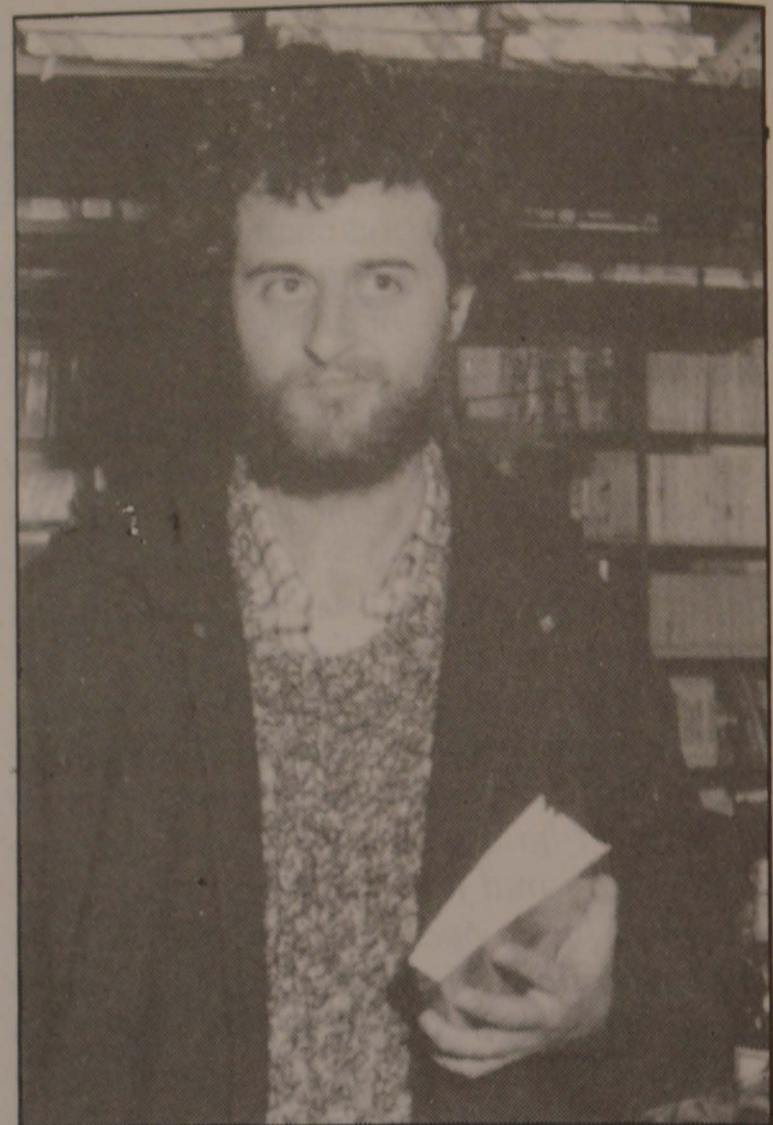
P. — Ens podries explicar, en breus paraules si és possible el contingut del llibre?

R. — Tot el llibre es basa en la teoria d'en Boris Cristoff autor del primer llibre que vaig llegir sobre el tema de l'astrologia i que em va interessar molt: «El destino de la Humanidad».

En ell s'explica la metodologia interpretativa de la història a través dels dotze signes del zodíac, teoria derivada de la precessió del equinoccis (els 12 moviments de la terra).

Per resumir diré que he tractat la qüestió artística fent una mica d'història però sobretot —i basant-me amb l'abans esmentada teoria— he estudiat els diferents estils artístics segons els signes zodiacals. Cal dir també, que des del segle I després de Crist fins l'any 2100 l'eix de la terra apunta cap a una de les dotze constel·lacions que reben els noms dels signes del zodíac: Els PEIXOS. Així doncs, estem en «l'ERA DE PEIXOS» i com a tal, he comprovat que les actituds i accions que s'han i s'estaan fent, es corresponen completament amb les característiques genèriques d'aquest signe d'aigua. M'he anat fixant en els moments d'importants camins a la Història (com la desaparició dels totalitarismes...), i m'he convençut de que en realitat, existeix aquesta correspondència entre els astres amb la Humanitat, confirmant-se així doncs, la teoria determinista.

P. — Has començat a rebre crítiques o el·logis?

Joan Marimón, autor del llibre «HISTORIA DEL ARTE A TRAVES DE LA ASTROLOGIA».

R. — M'he sorprés al no rebre, fins el moment, cap crítica. Potser perquè encara és massa aviat, però m'agradaria molt rebre-les i poder així, contrastar diferents punts de vista.

D'el·logis sí que n'he rebut per part d'alguns astròlegs, els quals estan entusiasmats, m'han dit que els ha interessat molt. Els historiadors, de moment, no m'han fet cap comentari. Els únics han estat els que pertanyen el tribunal de la tesina que m'han comunicat la seva sospita sobre la bona coincidència de tots els aspectes que tracto en el llibre.

P. — On t'has informat i d'on has tret totes les dades i aspectes científics que anomenes al llarg del llibre?

R. — De dades no n'he aconseguit d'enlloc per què de fet no hi ha ningú —almenys que jo sàpiga— que s'hagi dedicat a fer un estudi similar al que jo he realitzat. L'astrologia dins de la Història de l'Art sí que l'han tractat, però l'art a través de l'astrologia no. Llavors el que he consultat ha estat el llibre d'en Boris Cristoff i llibres referents a Història de l'Art i d'Astrologia, com són Oscar Adler, S. Arroyo, etc...

P. — De qui has rebut ajut a l'hora de confeccionar i de publicar-lo?

R. — L'ajut al moment d'elaboració del

Confecciones

Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

ENRIQUE MORERA, 33 - TELEF. 379 02 94 - EL PRAT DE LLOBREGAT

► ►
llibre l'he rebut de moltes persones però sobretot del que em va dirigir la tesina, Sr. J. Fernández Arenas, per què hem va donar plena llibertat i la satisfacció de poder treballar sota el meu criteri.

Després també, d'en Boris Cristoff amb qui m'escriu des de fa alguns anys i hem coincidit a Barcelona i més concretament aquí a El Prat, a casa meua junt amb un gran astròleg amic meu, Xavier Banda que també ha contribuït en aquest aspecte.

Per la publicació no he rebut cap tipus de subvenció sinó que ha estat el Sr. Fernández Arenas, director artístic de l'Editorial Anthropos que em va comentar la idea de presentar el projecte a l'editorial per veure si s'interessaven i, per a sorpresa per a mi, em van comunicar que el pensaven publicar.

P. — A qui vols arribar amb el llibre? Qui pretens que se'l llegeixi?

R. — Jo pensava amb la plana major de la Historiografia de l'Art de Catalunya, amb els astròlegs, però sobretot volia i vull arribar als estudiants d'Història de l'Art.

P. — El llenguatge que utilitzes és molt científic o està a l'abast de tothom?

R. — No crec que sigui massa científic; no, no és difícil. El que potser resulta més problemàtica és l'exposició de la teoria de Cristoff sobre el Determinisme però, a part d'això, crec que pot arribar a la gent de carrer que estigui interessada per aquest tema.

P. — I ara, què és el que estàs fent en aquests moments?

R. — Estic treballant la Tesi Doctoral en la que em dedico a fer el mateix que en aquest llibre però en comptes de treballar en el camp de la Història de l'Art, en el camp del cinema.

De fet està enfocat en el sentit diferent per

què ara he agafat el cinema que s'ha fet de l'any 1968 al 1983 i poder fer una visió futura, una prospectiva del cinema que es farà de l'any 1997 fins el 2012 seguint totes les constants del cinema segons aquesta teoria determinista. Llavors serà a l'any 2012 quan es podrà dir sense cap mena de dubtes, si és vàlid o no el principi de determinació de la Humanitat.

P. — Per què el món del cinema?

R. — Per què és el món en el que vull treballar. Jo no em vull dedicar a la Història de l'Art sinó al cinema.

Vull ser realitzador.

Actualment, deixant de banda el llibre, treballo amb un equip de televisió per a fer un programa d'orientació escolar, anomenat: Què vull ser? Si tot va bé, al mes d'abril s'emetrà per la televisió. Jo sóc l'ajudant de realització.

També he escrit guions per a diferents projectes.

P. — I com a habitant pratenc, què penses de la situació cultural a El Prat?

R. — Puc dir que podria ser molt millorable. Al Prat, encara que tingui als campsions mundials de marxa atlètica, li falta «molta marxa». S'ha de tenir més consciència de poble i realitzar activitats culturals amb més projecció, però crec que aquesta situació és similar a gairebé totes les poblacions. El pitjor mal que té el nostre poble és l'estar tan a prop de Barcelona. Tothom té l'accés fàcil cap a la ciutat i s'escapen cap allà.

BEGONYA G.

Fotos: J. M. Sardá

El professor José Fernández Arenas, de la Universitat de Barcelona presentà el llibre de Joan Marimón.

¿Espía PRYCA a sus empleados?

Con un poco de retraso, esta redacción ha tenido acceso a esta información y noticia, que es la de que la conocida empresa PRYCA (ex Carrefour) parecía tener un sistema de escuchas telefónicas para con sus empleados.

Con fecha 25 de junio de 1985, el Juzgado de Instrucción n.º 5 recibió notificación de una querrela criminal contra la Dirección de PRYCA.

El caso fue puesto al descubierto cuando de forma accidental se encontró lo que asemejaba ser toda una sofisticada red de conexiones magnetofónicas con los teléfonos, con el fin de controlar a todos los Directivos y empleados de la empresa.

El querellante se remonta a finales de enero de 1985 en el que por motivos de trabajo y desplazamiento a Málaga del actual Director del Centro, Alfonso Conde Montero, dejó con carácter interino a un sustituto. Este, en un momento dado se vio en la obligación de tener que abrir determinados cajones del despacho del Director ausente, en los que ante su sorpresa encontró lo que parecían aparatos de grabación con conexiones telefónicas y un determinado número de cintas ya grabadas que estaban etiquetadas con los nombres de diferentes empleados y determinados trabajadores.

Introducidas algunas cintas en el aparato reproductor se escuchó que se trataba de conversaciones telefónicas privadas y de trabajo, lo que hizo que a la vuelta del Director fuera interpelado para que rindiera explicaciones del hecho. El interpelado, Alfonso Conde Montero, ante tal exigencia parece ser que optó por expresar que «él intervenía las conversaciones que le apetecía», llegando a amenazar al descubridor del hecho si ponía en antecedentes a los otros afectados por las escuchas.

El querellante desobedeció al Director y puso en conocimiento de los hechos a los afectados, siendo despedido el 26 de febrero de 1985.

Al tener DELTA conocimiento del hecho, y siendo como es un tema de tipo laboral, creyó que debía publicarlo.

TREBALL I SOCIETAT

DELTA comunica a tots els lectors el nostre interès en fer-nos portaveus de tots els esdeveniments socials que tinguin lloc en el nostre poble.

A vostès, com a protagonistes d'una part important dels esdeveniments socio-laborals que passen en el nostre poble, els agrairíem ens els fessin arribar, periòdicament, i nosaltres ens en farem ressó i ho donarem a conèixer per mitjà de DELTA.

De, desde, en mi carroza

Mi plaza, o el cuento de «Holly»

«El poble ets tu i tu i tu
i tot d'altre gent que no coneixes
i els teus secrets
i els secrets dels altres.
El poble és tothom
el poble és ningú»

Miquel Martí i Pol

A mi plaza siempre la he comparado a una alocada y excéntrica «call-girl» que busca ansiosamente el amor de los hombres...

Y en esa búsqueda alocada va quemando sus alas poco a poco, entre el desamor, y el olvido de unos y otros.

Dicen que la vieja plaza hace veinticinco años tuvo un romance lleno de insatisfacciones, con un joven Licenciado en Filosofía y Letras, él cual la cantó como una encrucijada de caminos junto al camino real, la cual daría vida a este pueblo, llamado El Prat.

Y así cantó a este pueblo nuestro, empapado de luna llena, y con mil fulgentes estrellas que se esconden por entre las hojas del maduro platanero.

Tal vez aquel joven al escribir la historia de su plaza, quiso exteriorizar el canto íntimo surgido de «endins» hacia aquella bella muchacha —que iba para aprendiz de mujer— de largas trenzas y ojos carbón, y que encendía cada noche su alma de poeta enamorado, en aquellas jornadas de ensueños juveniles.

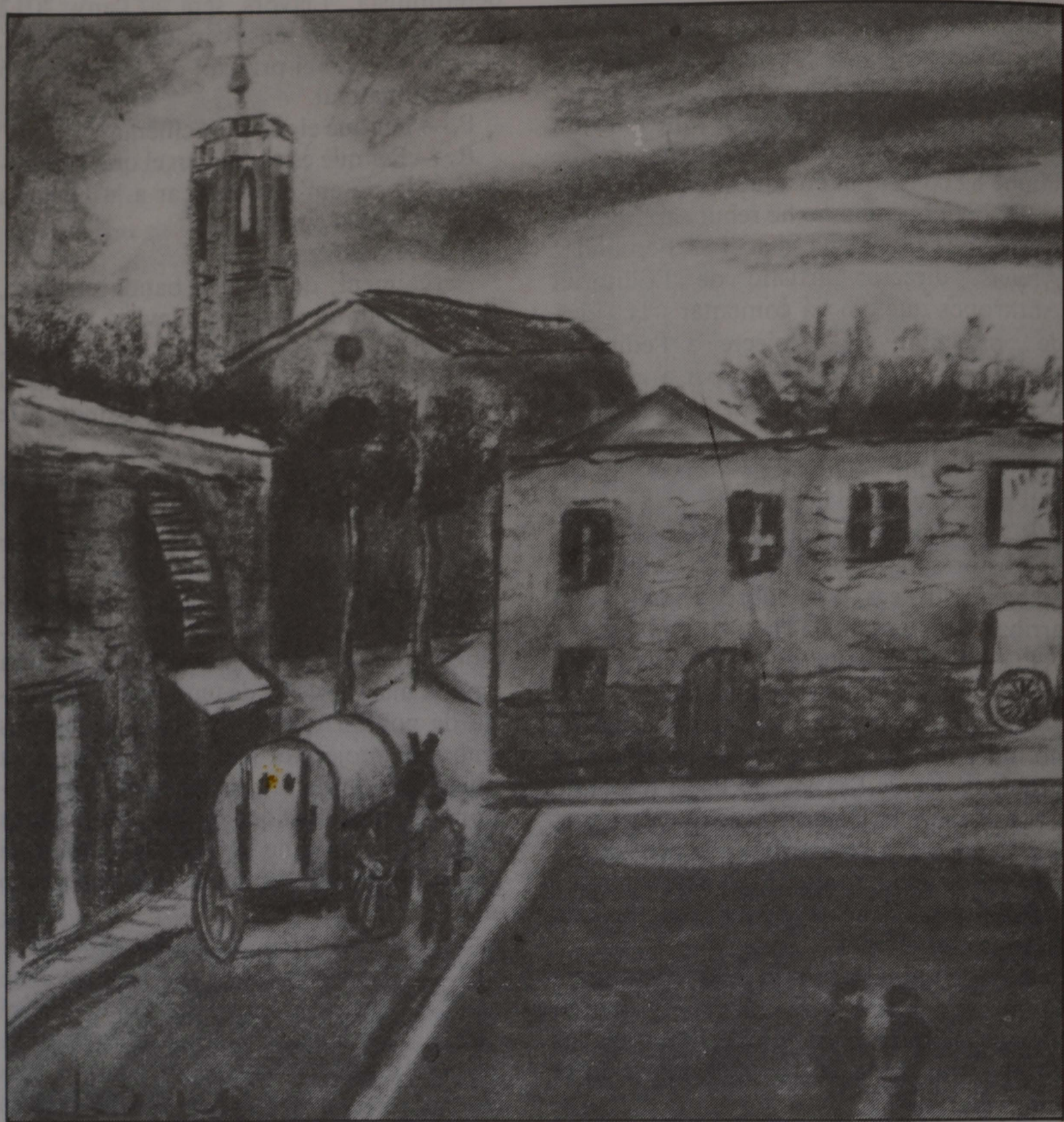
Posiblemente al escribir en aquel despacho oliendo a grano y a campo limpio la historia de su plaza, sin darse cuenta estaba recordando sus horas de amor. Así nació «La historia de una plaza», libro en el que se plasman historias diminutas de gente sencilla, unas historias que casi se escriben con silencios, y que a la postre nos dan un rosario existencial de nuestro pueblo, de nuestras gentes, un algo que no quiere morir entre silbidos de la gran ciudad que quiere hacernos suburbio, donde ayer éramos un pueblo sencillo, pero autóctono...

La plaza fue para mí como una novia sin principio, y sin final.

En ésta mi plaza conocí a una muchacha que era mitad deseo, mitad idea... Era una muchacha de pelo azabache y ojos encendidos; era como una arrebatadora vid que se emparra en la nada, y yo era cual sarmiento cansino clavado en un barro estéril.

Era en la plaza donde pasé instantes maravillosos... Sólo la vieja plaza sabe de nuestras historias de ayer, y de las que aún no hemos escrito hoy.

Recuerdo aquellas lejanas tardes de sábado, cuando mi plaza —la loca Holly— me recogía en su corazón de asfalto, y me llevaba a escuchar aquellos buenos charlatanes que con voz estentórea conseguían un corro

de curiosos que contemplaban sus juegos de manos un tanto ingenuos e infantiles y que al final siempre terminaba ofreciéndonos una caja de hojas de afeitar por el precio más inverosímil. Y dicen que aún ganaban dinero aquellos sacamuelas de feria pueblerina.

Otras veces he vuelto a ver charlatanes, que sin hacerme juegos de manos, intentaban venderme un mañana mejor y más limpio, desde una tarima de mi plaza, pero estos sabían lo que vendían, y al precio que lo ofrecían. En los primeros había ingenuidad, en los últimos había interés en seguir la gozada del poder... La plaza era la misma, los hombres eran distintos en la forma y en el fondo.

Recuerdo ahora cuanta alegría tenía mi plaza en aquellos jueves semanales en que dentro de sus lindes se abría un mercadillo hecho de bragas al viento y de pañuelos multicolores que llamaban a las comadres para que jugaran a las «rebajas», mientras ella sonreía ante tanta alegría y tanta chachara. Que alegre estaba mi plaza con aquellos tenderetes puestos al aire, y oyendo como la vendedora gritaba a las chicas al

pasar y les decía a pleno pulmón las excelencias de aquel vestido de rayas rojas, o el de aquellas enaguas recatadas, las cuales podían ser compradas a precios de ilusión, o de locura... ¡Bendita y loca Plaza los jueves, donde todos estamos junto a tí! Ahora el mercado está lejos, tan lejos como aquellos jueves semanales que nunca tornarán para tí «Holly». Eso es historia lejana... Las plaza también supo de aquellos días duros en que unos soldados huyen casi furtivamente de la plaza para dirigirse hacia el río. Era un atardecer oliendo a derrota.

Pocas horas más tarde, mientras amanecían van llegando por el camino del puente de «las tres puntas» otros soldados ateridos por el frío, llevando en sus raidos macutos la sombra de una victoria cruel.

A unos la plaza les dió el beso triste de despedida, y a los otros la sonrisa que siempre hay que vender, el vencedor.

La plaza también se dejó besar por aquellos bizarros tenientes que venían de lo más aspero y desnudo de la meseta, y así llegaban a esta blanda y generosa hecha entre el mar y la montaña, y con ellos llegaron unos

▶▶ soldados de tierra adentro que vivieron y comprendieron desde la plaza aquel pueblo hecho de una federación de propiedades rústicas, de huertos regados por silenciosas acequias, y de unos márgenes con árboles frutales que les iban acariciando mientras ellos pasaban por este trozo de valle oliendo a mar y río.

Tal vez por ello, aquellos duros soldados que llevaban prendida en sus labios una canción de fuego y muerte, acabaron cantando en la joven plaza una canción de amor y generosidad, y así fueron dejando sus fusiles por entre surcos de tierra blanda que en rectilínea perfección era el adiós a su tierra de viejas encinas y revoltosos helechos para siempre.

La plaza les había conquistado —no ellos a mi plaza— y así cuando dejaron de ser soldados, con una camisa limpia y con los ojos abiertos ampliamente al amor, esperaron que pasaran las chicas de la bata blanca con el tocar de las doce campanadas, y en aquel minuto se enrollaron con una historia de amor que aún hoy continúa.

Para mí la plaza era la esperada corrida semanal, desde mi calle de Ignacio Iglesias hasta el kiosco de madera de «Cal Puncha», tal vez llamado así porque aquel kiosco terminaba en un triángulo isósceles clavado hacia el cielo. Era el momento en que la madre de Baudilio me vendía páginas de ilusión con aquel tebeo llamado «Aventureiro» donde las historias de ciencia ficción de un Flash-Gordon rivalizaban con las del generoso y valiente soldado de chaqueta roja de la Policía Montada del Canadá. ¡Benditos «comics»! que me abrían a quiméricos sueños de aventuras, y que yo después volvería a vivir en los márgenes solitarios del viejo río, donde con una pistola de plomo y entre juncos reviviría las historietas leídas en aquella plaza, y junto aquel kiosco de madera que nunca olvidaré aquellos días de juventud donde por una perra gorda, comprabas ilusiones, y aún te regalaban una sonrisa...

Mi plaza nació gracias a la tozudez de un payés llamado Bernat Gual, quien en el año 1418 solicitó permiso al Mgco. Sr. D. Pere

Barcet, para abrir una carnicería junto a una encrucijada de caminos cerca del camino real, éste fue el principio, puesto que sólo mi plaza, es el alfa y omega de mi pueblo, por ello dejar ir muriendo la vieja plaza, dejar de amar a la loca «Holly», por otras mujeres es un poco el ir matando falsamente nuestra historia, la historia viva de un pueblo que quiere seguir siendo el heredero legítimo de aquel Bernat Gual, y nunca de un ministro de mal recuerdo para todos.

Hoy nuestra plaza se va agrietando en su superficie, apenas si se siente coloreada por la luz, si la comparamos con las otras plazas. ¡Qué sucede con la vieja plaza! Acaso no tiene idénticos derechos, que sus hijas nacidas en otras latitudes.

Creo, que si . D. Luis no decide piropear a la vieja plaza, tendremos que parafrasear a Mishima cuando dice:

«Porque pienso morir pronto, al menos que me fabriquen un hermoso cadáver». Por ello tal vez ahora, sería la hora en que mi Alcalde regale un collar de luz y un pavimento de brillante cerámica a mi plaza, y el actual Doctor en Filosofía y Letras, ya hecho canas en sí mismo, vuelva a escribir la vieja historia de su eterna amiga.

¡Ojalá sea antes, que Holly sea demasiado vieja, y reste sola como aquella gatita sin nombre y sin dueño. ¡Dios no lo quiera! Espero que estos dos hombres realicen el milagro del amor...

La gatita levanta la cola agradecida por esta prueba de amor de dos hombres, y todo porque acaba de soñar que ya tiene nombre...

Y las féminas... ¿qué?

El Prat de Llobregat, 28-1-86

Sr. Director:

El motivo de dirigirme a Vd. es que siempre he pensado de que la revista que Vd. dirige, su misión principal es resaltar las realidades existentes en nuestra localidad, tanto políticas, sociales, como así mismo, deportivas, y es en este último apartado, el que como deportista, me sienta totalmente defraudado, al ignorar por parte de dicha revista la «EXISTENCIA» de equipos femeninos en competiciones oficiales, como TERLENKA, COURTELLE y C.B. PRAT.

Si bien Vds. han tenido atención, en lo referente a la marcha de los campeonatos escolares, he de significar que me alegro de ello, pero hemos de pensar que todos sus participantes necesitan del estímulo de saber que más allá, existen equipos, donde el día de mañana puedan integrarse al acabar su participación en los mencionados campeonatos escolares.

Piensen Vds. el tremendo y positivo historial del equipo femenino de TERLENKA, muchas veces campeón de Liga y Copa y participante en campeonatos de España. El equipo de COURTELLE, joven y entusiasta equipo, que con sus cuatro años de existencia, está demostrando su valía, al ser el equipo revelación que juntamente con el líder TERLENKA, está dominado en la clasificación del campeonato oficial de la Federación de Empresas y Agrupaciones de Barcelona, y por último el C.B. PRAT, el más joven, pero merecedor de que esté en la élite del baloncesto femenino de El Prat.

Reciba un cordial saludo.

*Delegado de la sección de baloncesto
femenino de COURTELLE, del
G.C.R. COURTAULDS, S.A.*

Fdo.: ANDRES SANCHEZ

D. J. P.

SISTEMAS DE SEGURIDAD

Antenas Colectivas

Porteros Electrónicos

Abonos de Mantenimiento

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

ÓPTICA PRAT

- Correcta graduación de sus gafas
- Garantía y rapidez - Taller propio
- Últimas novedades en monturas nacionales e importación
- Adaptación Bifocales y Varilux (sin raya) garantizada
- Gabinete adaptación lentes contacto

Federico Soler, 13-15 - Teléfono 379 46 93 - EL PRAT

Hi van participar ERC, PSUC, PCC, CIU, PSC

«L'ordenació territorial de Catalunya i el Baix Llobregat», tractats en taula rodona

La programació d'activitats per a l'any 86 de l'Ateneu del Prat, es va iniciar el primer de febrer, amb un interessant Taula Rodona sobre el tema d'actualitat «L'ordenació territorial de Catalunya i el Baix Llobregat».

El Cafè del Centre artesà, lloc on es celebren habitualment les tertúlies de l'Ateneu, va omplir la sala del fons amb una nodrida representació de les forces polítiques del Prat, ja que llurs partits hi eren representats a la composició de la «taula rodona».

Els participants van ésser, Marc Aureli Vila, diputat al Parlament de Catalunya per l'Esquerra Republicana (ERC), Esteve Tomàs, diputat també pel PSC-PSOE, Frederic Prieto antic alcalde de Cornellà, del PSUC el qual substituï el diputat Rafael Ribó que era qui havia de venir en un principi, Ignasi Flórez, membre del Comitè Central del Partit del Comunistes de Catalunya (PCC) i el diputat Robert Ramírez que substituï Ramon Camp, també diputat per CDC.

El debat que en Marc Aureli Vila definí com «l'exercici de la veritable democràcia» es va centrar en el document presentat pel govern de la Generalitat de proposta d'ordenació territorial basada en la divisió comarcal del 36 i que conté com a punt més polèmic, pel seu contingut polític actual, la supressió de la Corporació Metropolitana de Barcelona.

El representant del PSC-PSOE va remarcar el fet que la Generalitat mai s'havia descentralitzat que és el que hauria de succeir amb una nova organització territorial, i que els ciutadans haurien d'entendre bé per què ha de servir el nou model, què ha de regular, per què volem que siguin aquestes comarques i sobretot, per què volem un model organitzatiu diferent del que ara tenim, ja que la consulta prèvia amb els municipis era condició indispensable per començar a consolidar qualsevol proposta.

La posició del PSUC preveu la constitució d'una comissió tècnica i la iniciativa dels municipis per treballar en comú i fer propostes sobre el fet de les competències de la entitat comarcal en front de l'actual administració local.

També destacà el fet de la superposició de formes d'administració que es pot produir amb les actuals diputacions provincials; finalment destacà el fet metropolità com a una realitat indiscutible.

En Marc Aureli Vila, d'Esquerra Republicana de Catalunya després d'una interessant introducció històrica va ressaltar que les comarques del 36 eren un «continent sense contingut» i que els anys 1931-36 va ésser cinc anys de tribulacions polítiques

D'esquerra a dreta: Marc Aureli Vila (ERC), Frederic Prieto (PSUC), Josep M.ª Campo (PCC), Jaume Camins (moderador), Robert Ramírez (CiU) i Esteve Tomàs (PSC) van ser els participants de la taula rodona dedicada a l'ordenació territorial de Catalunya.

que van impedir una acció clara de govern.

Actualment, no es podia fer res per a la ordenació territorial fins la recent aprovació de la llei de bases des de Madrid, l'únic que no he comprès mai, va dir, es per què no es van suprimir les diputacions durant la generalitat provisional.

Respecte al fet metropolità opinà que com més gran es fa una aglomeració sota la dependència d'un sol organisme administratiu, més difícil és organitzar-lo i els serveis s'apugen de cop, amb una proporció més alta quant més habitants hi ha, no en valor relatiu sinó absolut.

En aglomeracions urbanes com Mèxic, la misèria és terrible, però això també passa a Nova York amb tota la potència del dòlar i la bona administració. El que s'ha de fer és repartir el poder que no vol dir no fer la mancomunitat de serveis.

El diputat per CiU va esmentar com a criteris d'acció respecte el tema, el fet de no córrer i la necessitat que hi participi tot-hom.

S'ha de fixar el camí pel qual els ens comarcals assoleixin les competències i es converteixin en ens locals, però no de segon ordre.

El representant del PCC recordà que la Corporació Metropolitana ha estat un instrument de l'especulació, creant, entre d'altres errors, molt més sòl urbà del que realment feia falta.

També, diguè, cal reconèixer que ha invertit proporcionalment molt més al municipi de Barcelona que a la resta, i la única manera d'evitar tot això és la creació de la comarca forta per poder parlar de tu a tu amb Barcelona.

L'ex-alcalde de Cornellà feu ressaltar que aquest país no ha resolt, encara, el tema dels Ajuntaments i la llei de finançament dels mateixos que es deixa com a pendent a la llei de Bases; Així doncs, la part de l'administració més propera als ciutadans però la més indefinida, no pot donar unes agrupacions comarcals fortes i amb marcs competencials coherents.

Acabada la taula rodona, s'obrí el torn de preguntes dels assistents que contribuï a tornar el caire de tertúlia que comença a ésser l'habitual de l'Ateneu del Prat.

L'ordenació territorial però, és un tema difícil d'apropar al gran públic que ha de comprendre més quines repercussions pràctiques comportaria.

Els polítics necessiten d'aquest diàleg per captar l'opinió del poble, i no hi ha cap dubte que actes com la taula rodona de l'Ateneu del Prat, propis de l'exercici democràtic, ens ajuden a tots a opinar i actuar amb més criteri.

Cicle «Catalunya i el seu retrobament amb Europa»

«Catalunya és un punt de referència per a molts països sense Estat», digué Joaquim Ferrer

Si el públic que assistí a la tertúlia amb Joaquim Ferrer va sortir-ne molt satisfet per tal com el conferenciant plantejà el tema i les seves respostes als interrogants que se li exposaren, no és menys cert que el propi conseller ens manifestà a la sortida sentir-se positivament sorprès pel contingut i enorme coneixement que el públic assistent li demostrà en les seves qüestions. I tot perquè Joaquim Ferrer començà parlant de les arrels de Catalunya a Europa i acabà comentant les dificultats del seu departament i de la Generalitat en general davant la regressió de les valoracions de les transferències estatutàries.

El conseller de Cultura de la Generalitat inicià el cicle que les tertúlies de l'Ateneu dediquen a «Catalunya i el seu retrobament amb Europa». «Cal tenir molt present que Catalunya forma un poble o som una nació des de fa 10 segles», Joaquim Ferrer just començar la seva xerrada «A la recerca de les nostres arrels pels camins d'Europa»; i en aquests deu segles hem passat de tenir sobirania plena a viure en un règim de federalisme per acabar un territori depenent de l'altre. Aquests antecedents de la nació catalana ens han dut, segons al conseller, a tenir uns problemes que configuren les circumstàncies actuals en la nostra reintegració a Europa. Aquests problemes són la democràcia, l'autogovern i la nova revolució tecnològica.

Els dos problemes són causats —segons Ferrer— perquè hi ha un elevat percentatge de la població del país que encara no ha estat, o no comprèn, o no té informació suficient que li permeti comprendre què és la democràcia i què és l'autogovern. «La democràcia té una norma —explica— que és que la majoria hi participa o creu en el quadre de drets i deures. Aleshores, o bé es creu en ells o bé la democràcia no existeix. És llavors quan diem que la democràcia és feble, és fràgil. Pel que fa al segon dels problemes exposà la seva opinió que a un percentatge elevat de ciutadans «no els han arribat prou argumentacions sobre què és autogovernar-se, sobre com és de necessari per a la persona i els pobles, en conseqüència, ésser capaços d'autogovernar-se».

Pel que fa al problema de la nova revolució tecnològica Joaquim Ferrer va dir que el repte de la cibernetica és comú a tots els Estats. Catalunya, però, segons el seu parer, l'ha de resoldre al mateix temps que els altres dos, cosa que no succeix per exemple a Holanda o Dinamarca ja que només s'hauran de preocupar per la nova tecnologia. El conseller, malgrat les dificultats, pensa que aquestes poden solucionar-se fent bé quatre coses: primer, aplegar totes les energies de

Joaquim Ferrer, a les «Tertúlies de l'Ateneu».

què siguem capaços entre tots; segon, obrint el país de bat a bat perquè per ell circulin tots els debats, aspiracions i problemes que té el conjunt d'Europa i perquè Catalunya hi pugui fer les seves aportacions; consolidar la Generalitat és la tercera resposta que cal donar ja que malgrat que ja la teníem al segle XIV ara «és una institució tendra» que ha de ser la garantia d'aquelles llibertats que hem estat capaços d'aconseguir; la quarta solució és que el màxim nombre possible de ciutadans entenguin que viure en llibertat no depèn de les lleis, sinó de que cadascun de nosaltres decideixi desenvolupar al màxim aquelles llibertats que ens ofereixen les lleis.

Si aconseguim fer aquestes quatre coses, digué el conseller que podríem fer el que ja han fet altres països: demostrar i que quedés clar que a Catalunya el més important que hi ha és el ciutadà. «Ara tenim una gran oportunitat als dits» afirmà Ferrer referint-se al retrobament de Catalunya amb Europa. El gran desafiament que tenim davant nostre, en definitiva i segons el conseller de cultura, és «ser un país capaç de construir-se democràticament i d'autogovernar-se, però no més un dia sinó molts i d'una manera permanent i a més a més tenint conviccions quant a l'època en la qual vivim: la nova revolució tecnològica».

Ja en el torn de pregunta-resposta Joaquim Ferrer mostrà la seva convicció que Catalunya només pot tenir un problema en integrar-se a Europa: que oblidem quina és la nostra identitat. «Ara —va dir, però— tenim l'oportunitat de fer-nos conèixer». Es manifestà creient en l'Europa de les nacions més que en la dels països o estats polítics i afirmà que «Catalunya és un autèntic punt de referència per a molts països sense Estat».

El conseller de Cultura recordà també les dificultats de finançament de la Generalitat des que a principis del 1983 «les valoracions que va fer el PSOE de les transferències van anar a la baixa, van ser molt negatives, molt perjudicials per Catalunya». I demanà, en un altre moment del diàleg, el que ja demanava quan era diputat al Congrés de Madrid: la desaparició del Ministeri de Cultura perquè les disset comunitats autònomes en tenen la competència exclusiva i en canvi «no solament no plega sinó que fa una mena de competència a les comunitats autònomes. Nosaltres tenim angúnies pressupostàries i estem segurs que el Ministeri de Cultura té diners dels que no sap què fer».

Pel que fa als centres cívics dels ajuntaments Joaquim Ferrer es mostrà convençut que algun dia les estructures municipals veuran que aquests centres només funcionen amb la iniciativa dels grups naturals i no des de l'Administració. «Aquestes xarxes creades fins i tot amb bona voluntat —opinà al respecte— els seus dirigents comprobaran que passat un moment d'eufòria no tenen prou vida i buscaran la fórmula de donar-los a entitats vives de la zona».

Finalment, el conseller de Cultura de la Generalitat va mostrar la seva convicció que l'actual estat de les autonomies camina cap al federalisme, encara que a escassa velocitat. «Ara hi ha disset comunitats autònomes, però realment no hi ha disset cultures, ni cinc segons que jo crec: la galega, la basca, la nostra, la castellana i l'andalusa. Hauria de ser que grups d'autonomies s'apleguessin i s'anessin trobant dins el mateix estat. El que no pot fer-se és un estat federal en base a les disset comunitats autònomes, perquè això seria trampa: el federalisme només es fa entre elements distints que posen en comú una part de la seva sobirania».

mundat

SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 96 - EL PRAT

Pastisseria **Jardi**

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

JUDO-NIPPON-PRAT

柔道
日本

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

CLASES MAÑANA Y TARDE
INFORMACION DE 5 A 9

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados
de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en
todo tipo de carnes
a la BRASA

●
Paellas
por encargo

●
Esplugas, 49
(La Barceloneta)

Teléf. 370 52 54
EL PRAT

Cerón's

LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

AUTO-TALLER BERTRAND

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 370-39 03

El Prat de Llobregat (Barcelona)

Nova junta a «Lo Llobregat de Les Flors»

Com cada any, la Societat Coral Recreativa «Lo Llobregat de les Flors» celebrà el dijous 16 de gener, a les 10 del vespre, i en el seu local social, l'Assemblea General Ordinària. En el decurs d'aquesta va ésser aprovada la nova Junta Directiva.

Els socis de la Coral poden ser de dos tipus, segons els estatuts: majoritàriament «socis cantaires» i «socis protectors», encara que aquests darrers tenen veu, però no vot. Són, per tant, els socis cantaires els qui decideixen la composició de la junta, de la qual cada any, per norma estatutària, se'n renova automàticament el cinquanta per cent. Així doncs, 15 dies abans de l'Assemblea, es col·loca en el tauló d'anuncis una llista de persones disposades a formar part de la direcció; aquesta candidatura se sotmet a votació per a tots els socis presents en l'esmentada reunió anual, i d'aquesta manera en surten elegits els nous directius.

Enguany, la composició de la Junta ha estat la següent:

President, Jaume Lajara i Castelltort; Sot-President, Rafael Margalef i Also; Secretari, Joan Balletbó i Salvia; Sots-Secretari, Francesc Moreno i Castro; Tresorer, Joaquim Subirats i Meseguer; Comptador, Adela Ginabreda i Comes; Vocal 1er., Tomas Margalef i Valldeperez; Vocal 2^{on}, Marius Vila i Bages; Vocal 3er., Francesc Moreno i Aranda; Vocal 4ta, Damaris Paumer i Gómez; Vocal 5e, Jesús Torrent i Pérez; Vocal 6e, Astrid Corral i Ibern.

Des d'ací, desitjem als membres de la Direcció de la Coral molta sort en la seva tasca.

ÀNGELA JOVÉ

Marimón presentà la seva primera obra al «Club del Llibre»

Joan Marimón i Padrosa va presentar al «Club del Llibre» del Prat el volum de la seva «Historia del arte a través de la astrologia». El llibre ha estat editat per «Anthropos» dins de la seva col·lecció «palabra plástica». Aquest interessant estudi que constitueix un treball de llicenciatura en història de l'art, va ésser presentat pel professor José Fernández Arenas, de la Universitat de Barcelona, que ha estat que ha dirigit aquesta tesi que va qualificar d'insòlita.

A l'acte, que va tenir força assistència de públic malgrat el mal temps, varen ser-hi presents representants de l'editorial i companys d'universitat de l'autor, company també d'aquestes planes en el passat, a qui volem felicitar per aquesta primera obra.

Musicomanías en directo

Comienza bien el año para los musicomaníacos, la presencia de SUPERTRAMP, SADE y STING, líder de POLICE, lo avalan claramente y además el próximo día 4 de marzo, vuelve ELTON JOHN, con su nueva formación para presentar su último LP en el Palacio de los Deportes de Barcelona. Asimismo están apalabrados otros conciertos con SIMPLE MINDS y PAUL YOUNG entre otras figuras del rock.

SUPERTRAMP gustó al público en general a pesar de no contar con la presencia de su líder Roger Hodgson, que se separó recientemente del grupo para seguir su carrera en solitario. Presentaron su último LP —**Brother Where Tou Bound**—, que es el más flojo de su carrera discográfica y que parece un aviso de que esta banda británica está dando los últimos coletazos musicales. Dieron un repaso a sus temas anteriores, momento en el que el público les respondió con sus aplausos. En resumidas cuentas ofrecieron un buen show, que nos sonó más a despedida que a nada. SUPERTRAMP R.I.P.

SADE también visitó Barcelona, ofreciendo dos conciertos en exclusiva en Studio 54. La sala se llenó los dos días para ver a esta sofisticada cantante y, a decir verdad, mereció la pena. Destacaríamos la sensualidad y el tremendo «swing» que posee su voz y, en su contra, la excesiva frialdad de la que hace gala. La banda que le acompaña, de origen británico, arropa muy bien la voz de SADE consiguiendo un clímax especial que sólo los buenos músicos saben conseguir. Presentó su segundo LP «Promise», que es prácticamente una copia del primero, y consiguió que el público vibrara con su música. Su concierto se hizo algo largo, debido quizás a lo repetitivo de sus temas y dejó un buen sabor de boca. SADE necesitamos un nuevo LP para realmente demostrar sus posibilidades. TE ESPERAMOS.

STING, líder de The Police, por fin vino a Barcelona después de intensas y frustradas tentativas, por parte de diversos organizadores barceloneses, por traerlo a nuestra ciudad en su anterior visita a España, donde ofreció un concierto en Madrid, anulándose el que tenía previsto en San Sebastián por motivos de enfermedad. Entonces no pudo ser, pero en esta ocasión y el pasado día 10 en el Palacio de los Deportes, STING se presentó en olor de multitudes en un concierto único en el que se agotaron las entradas y funcionó el sistema de reventa a precios excesivos. STING demostró sus grandes cualidades arropado por una banda de músicos de color con los que precisamente grabó su primer LP en solitario. La banda, francamente excepcional, acompañó perfectamente a STING en los temas de este primer LP. Él, por su parte, incluyó en el repertorio diversos temas que son propios de él, pero que grabó con POLICE. Para ello utilizó simplemente su guitarra y su ex-

celente voz, que a lo largo del concierto se vio afectada quizás por la temperatura misma de aquel día. El público coreó todos sus temas de una manera que hasta el mismo STING se quedó sorprendido, y es que allí estaban todos los adeptos de este genial músico británico.

En otro orden de cosas, diremos que los teloneros de Supertramp eran una banda de reciente formación que funciona con el nombre de BANCO y que acaba de sacar al mercado un MAXI-Single, muy interesante, que hemos tenido oportunidad de escuchar en repetidas ocasiones y nos gustó. Lo importante en este caso es que esta banda está formada por gente de un grupo de Hospitalet, que se llamaba ARRELS y gente de un grupo de El Prat, EXTRA, en concreto su batería APARISI, al que todos conocemos y del cual esperamos publicar una entrevista el próximo mes de marzo, con el fin de que nos cuente los proyectos de BANCO. Nosotros creemos que sus primeros pasos son muy acertados y dentro de poco pueden ser bastante importantes dentro del panorama musical español. SUERTE APARISI y BANCO.

En la discoteca HALLEY se presentó PACO MERCADER, guitarrista de MUSTANGS y SALVAJES, coincidiendo con los carnavales y con un lleno total en la sala. Presentó su primer disco en solitario. «En esta película salgo yo» y consiguió meterse al público en el bolsillo. Para el próximo mes de marzo esta prevista otra actuación de PACO MERCADER, los días 14 y 15.

También actuó en HALLEY ALAN COOK, cantante de moda en las discotecas, del que se tienen fundadas esperanzas acerca de su futuro y ello se nota, por la proyección que está teniendo en todas las emisoras de España.

Hablando de emisoras, RADIO MUSIC de Barcelona ha cerrado sus micrófonos, por iniciativa propia y dado que se prevé que, al igual que RADIO ODISEA, todas las emisoras que no posean la consabida licencia para emitir serán clausuradas por orden del Gabinete de Radiodifusión de la Generalitat. Sabemos que RADIO MEDITERRANEA y RADIO ACTIVA han recibido sendos avisos acerca del cierre inmediato y también RADIO TAXI, de Barcelona. El avasallamiento del poder está actuando con todas sus fuerzas. Al parecer la orden del cierre de todas estas emisoras proviene del Gobierno central. SALVESE QUIEN PUEDA.

Por último destacar que la COMPAÑIA ELECTRICA DHARMA ofrece, durante los meses de febrero y marzo, diversos conciertos en el Mercat de les Flors de Barcelona, de los que se extraerá un especial para TV3 y posiblemente un nuevo LP, en directo. El evento vale la pena.

N. B. B.

Bloc de notas

● Un motorista resultó muerto, en un accidente de tráfico registrado a las cuatro de la madrugada del pasado día 11 de febrero, en el kilómetro 3,800 de la carretera de enlace de El Prat con Sant Boi (B-201), dentro del término municipal de El Prat.

El accidente sobrevino a consecuencia de salirse de la calzada una motocicleta, marca «Puch», la cual colisionó posteriormente contra una farola existente en dicho punto kilométrico. Resultó muerto el conductor de la motocicleta, **Juan Molina González**, de 37 años de edad, vecino de Sant Boi. Al parecer, la víctima se dirigía a su puesto de trabajo.

● **María Antonia Martínez Padra**, de 84 años de edad, falleció, tras declararse un incendio en los bajos de la vivienda que habitaba, sita en el pasaje de Isidre Nonell, 13.

El siniestro se declaró alrededor de las 11,30 horas del pasado día 23 de enero, ignorándose las causas que provocaron el mismo. Según parece, la víctima pereció por asfixia, a consecuencia de la gran cantidad de humo acumulado en el interior de la vivienda.

En la extinción del fuego intervinieron dos unidades del parque de bomberos de L'Hospitalet y colaboraron la Policía Nacional y la Guardia Urbana, que nada pudieron hacer por evitar la tragedia.

● El alférez de navío, **Lorenzo León Arroyo**, fue objeto de un cálido homenaje el pasado día 7 de febrero que, con motivo de su pase a la reserva, le tributaron los clubs náuticos y marítimos ubicados en el delta del Llobregat.

El homenajeado, que desempeñó el cargo de jefe del sector naval de la comarca del Baix Llobregat, prestó sus servicios en esta zona marítima durante 25 años, en cuyo período de tiempo se crearon un total de cinco clubs náuticos en la zona.

Al alférez **León**, le fue entregada, entre otras distinciones y obsequios, la medalla de plata de la Federación Catalana de Vela.

● «Debido a las reiteradas agresiones de que han sido objeto las instalaciones del centro (Instituto de Bachillerato "El Prat II") y a la gravedad de los hechos acaecidos este fin de semana, con destrozos importantes, el claustro de profesores se ha visto obligado a suspender las clases del día 17-2-86». Esta es la nota que el claustro de profesores del Instituto distribuyó a los padres de alumnos y que habla por sí sola.

Entre los destrozos habidos hay que contabilizar paredes pintadas, fluorescentes rotos, sillas deterioradas, una mesa quemada y desorden general en las aulas. El hecho ha sido denunciado a las autoridades competentes. Por el momento se ignora los autores de la fechoría.

● El súbdito marroquí, **Mohamed Karín**, resultó herido de carácter leve, al ser agredido con un cuchillo por dos jóvenes que le salieron al paso en el barrio de Sant Cosme.

El suceso ocurrió alrededor de las cuatro de la tarde del pasado día 13 de febrero. Las causas que provocaron la agresión se debieron a que la víctima se resistió a que los asaltantes se apoderasen de un maletín que portaba, cosa que no consiguieron. Sin embargo, el marroquí, no pudo evitar que le sustrajesen su bufanda.

En otro suceso ocurrido en un bar de la «Zonilla», también resultó herido de arma blanca el propietario del establecimiento. Nos cuentan que los autores de tan «lorquiana» acción, como no podía ser menos, eran de raza gitana.

● También el pasado día 13 de febrero, varios vendedores ambulantes del mercadillo de Sant Cosme, pasaron a presencia judicial, al no poder justificar la procedencia de los productos que vendían tan ricamente, principalmente, frutas y verduras.

Es la primera vez que la Policía y la Guardia Urbana, efectúan una redada de este tipo y no se descarta la posibilidad de que la cosa tenga una continuidad, pues es auténticamente vergonzoso el hecho de que, en la mayoría de los casos, se comercie con unos determinados frutos agrícolas que la noche anterior fueron arrancados de cualquier campo de El Prat o de la comarca.

Aplaudimos la preventiva iniciativa judicial, por lo que supone de poner un mínimo de freno a la generalizada afición de «negociantes» avispados que pasan del IVA y de todo lo demás.

● En el último pleno municipal, un miembro del GSI (Grupo Socialista Independiente), planteó un problema auténticamente «relliscós». El edil en cuestión, se quejó de que el suelo de la piscina municipal solía estar, por efecto de la humedad ambiental, muy resbaladizo; lo que, a su juicio, comporta un evidente riesgo para la integridad física de los nadadores.

Sin ningún género de dudas, se trata de una determinante conclusión a la que nuestro amigo del GSI había llegado, tras largas horas de reflexión. alguien puso el ejemplo del pez que conviene aislar de la humedad para preservarlo del reuma.

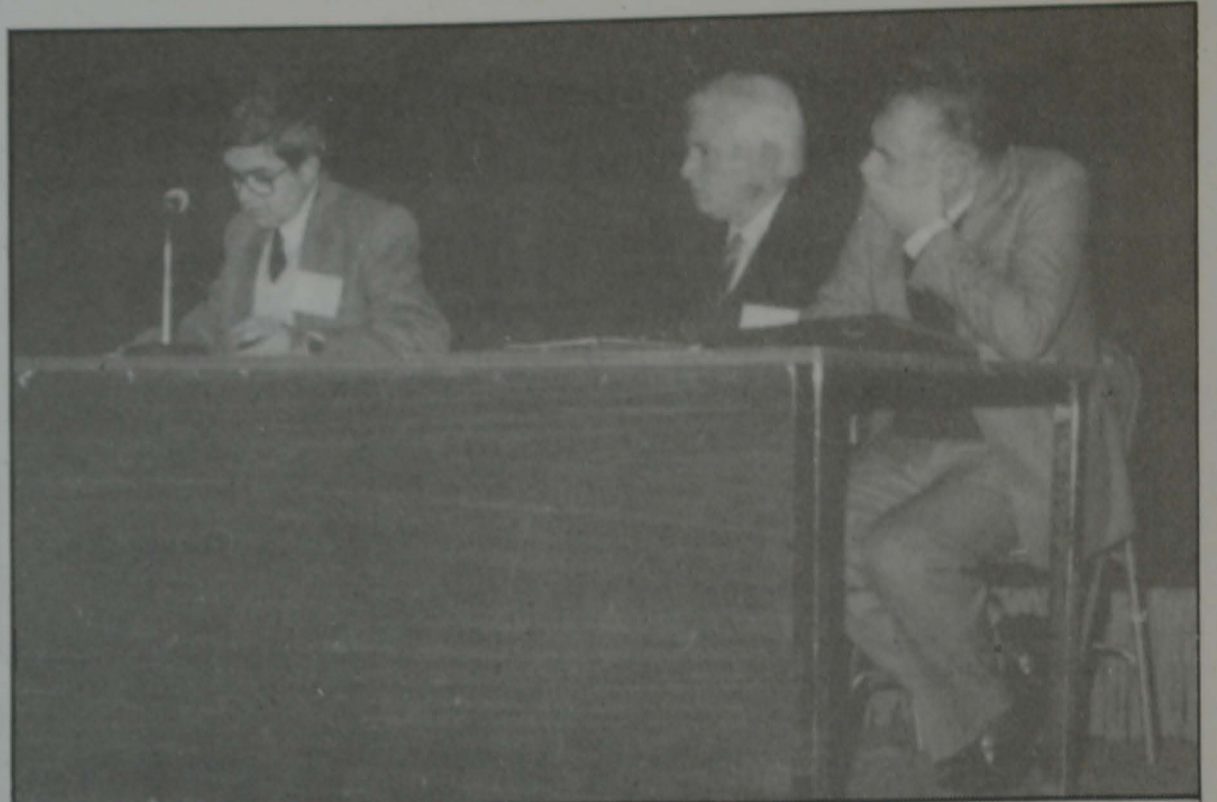
● Otra cuestión municipal, se refiere al calamitoso estado en el que durante varios meses permaneció la prolongación de la calle del Gaiter del Llobregat que desemboca en la carretera de acceso que va a la Zona Franca, paralela al río Llobregat.

El tráfico que diariamente discurre por dicha vía es importante, sin embargo, las autoridades municipales no se enteraron hasta hace muy pocos días de la existencia de unos molestos y enormes baches que para los sufridos automovilistas se antojaban socavones.

Recientemente, la brigada de obras del Ayuntamiento (con material previsiblemente sobrante de alguna obra de acceso a Sant Cosme, nos apunta un espontáneo), se limitó a parchear los agujeros de cualquier manera. ¿Hasta cuándo?

MANUEL DOBAÑO

D'esquerra a dreta: Andrés Sauquillo, catedràtic de l'ETS d'Enginyers de Camins de València, Josep Ferret, assessor tècnic de la Comunitat d'Usuaris, Emilio Custodio (moderador), director del curs internacional d'hidrologia subterrània de Barcelona, Emilio Pérez, de la Confederación Hidrogràfica del Segura, Ramón Llamas (moderador) de l'Asociación Internacional de Hidrólogos i Francesc Vilaró, director general d'Obres Hidràuliques de la Generalitat de Catalunya.

Éxit de la jornada sobre «Les Comunitats» d'Usuaris i la nova llei d'aigües

El dia set de febrer va tenir lloc, al Casal Municipal de Cultura, una jornada sobre «Les Comunitats d'Usuaris i la nova llei d'aigües», organitzada per la Comunitat d'Usuaris d'Aigües de l'Àrea Oriental del Delta del riu Llobregat. La jornada, que comptà amb la col.laboració de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament del Prat, va aplegar més d'una vuitantena d'experts i coneixedors del tema.

La jornada va constar de quatre ponències: «Gestió de la Comunitat d'Usuaris de l'Àrea Oriental del Delta del riu Llobregat» presentada pel pratenc Josep Ferret, assessor tècnic de la comunitat, «Aspectes tècnico-científics», per Andrés Sauquillo, Catedràtic de Geologia Aplicada de l'E.T.S. d'Enginyers de Camins de València, «Aspectes jurídics», per Emilio Pérez Pérez, president de la Confederación Hidrogràfica del Segura i un dels participants en l'elaboració de la nova llei d'aigües i «Aspectes econòmics», per Francesc Vilaró, director general d'Obres Hidràuliques de la Generalitat de Catalunya.

Cal destacar la importància del moment en que es va fer la jornada ja que, com tots els presents van estar d'acord a dir, les conclusions podien utilitzar-se en la redacció del Reglament (que en aquests moments en-

cara s'està fent) que desenvolupa la nova llei d'aigües, que ha entrat en vigor el dia 1 de gener d'enguany.

Josep Ferret, en la seva ponència, feu un repàs per la història de la constitució de la Comunitat d'Usuaris, així com les seves principals actuacions, l'esquema organitzatiu de funcionament i com la filosofia del mateix i una explicació dels aspectes tècnics de la seva gestió. Per la seva banda Andrés Sauquillo centrà la ponència en els canvis que suposa la nova llei, les necessitats de col.laboració de les Comunitats d'Usuaris, l'eficiència en l'ús de l'aigua i la utilització conjunta de les aigües superficials i les subterrànies. Sauquillo digué que de la participació de les comunitats d'usuaris en la gestió dels recursos hidràulics «se'n poden obtenir beneficis, però a més a més s'obtidrien avantatges per a tots en aconseguir-se una millora global i més gran eficàcia en l'ús de l'aigua», afegint que «és imprescindible que l'administració s'interessi pel tema de la contaminació de les aigües subterrànies i adopti una política clara i decidida en aquest sentit, mesures que han d'incloure, però no exclusivament ni en primer lloc, l'elaboració d'una legislació adequada».

Per la seva banda Emilio Pérez va ser el ponent dels aspectes jurídics de les comuni-

tats d'usuaris d'aigües. Així, explicà els tipus de comunitats existents, les seves característiques comunes i la seva personalitat jurídica, la naturalesa, estructura i règimen jurídic de les comunitats, la revisió dels estatuts de les que són anteriors a la nova llei d'aigües i casos particulars de les de nova creació. Per la seva banda Francesc Vilaró va manifestar que «no sembla que els redactors de la nova llei ni els del reglament hagin entès prou bé el que és una comunitat d'usuaris ni les tasques importantíssimes que pot realitzar col.laborant a,b l'Administració hidràulica». Vilaró també indicà que creu en la necessitat que l'administració delegui funcions a les comunitats d'usuaris per tal que aquestes puguin fer «de policia» dels aquífers i del col.laboradors de les administracions.

Cal destacar també que part dels presents a la jornada van afer una crítica negativa de la nova llei d'aigües en el sentir que, si bé obliga a la constitució de les comunitats d'usuaris, —la qual cosa es considera positiva—, la tasca d'aquestes pot quedar en part diluïda ja que les decisions finals són preses sempre per una única persona. Es per això que hi hagué qui qualifica la nova llei de «loapeta hidràulica».

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

Autocares FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

Dr. Pere Humbert Yagüe

Especialista de l'aparell digestiu i fetge

Endoscopia digestiva

Tractament de les hemorroides

Consulta: dilluns, dimecres i dijous

de 4 a 7 de la tarda

hores convingudes

Carretera Aviació, 23-25, 5.º, 4.ª   Teléfono 379 09 22

EL PRAT DE LLOBREGAT

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11

Teléfono 379 18 73

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GIMASIO

TAEBAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

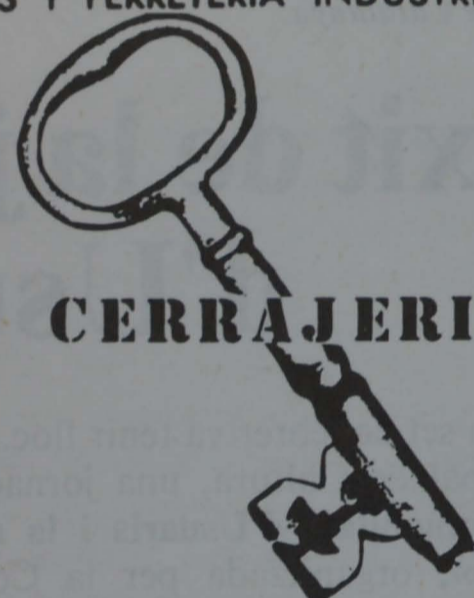
C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

CERRAJERIA

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoría y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuente con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4:30 a 7:30 - Tel. 379 21 28

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

▲ CITROËN ▲

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

El «Col.lectiu per la pau i el desarmament» neix contra l'OTAN i els blocs militars

Davant el proper referèndum que ens havia de preguntar si volíem sortir o no de l'OTAN i que ara s'ha convertit en un plebiscit de la política exterior del Govern González, al Prat s'ha creat un col.lectiu, que més o menys ha quallat. Un grup una mica singular i multicolor de persones i idees, que s'han arribat a posar d'acord en uns punts bàsics essent un d'ells el rebuig de la permanència d'Espanya a l'Otan i a la política de blocs en general.

—DELTA. Com ha estat el naixement del col.lectiu?

—RESPOSTA. El fet principal que ha motivat el nostre naixement ha sigut el referèndum d'integració a l'Otan. Però esperem que, encara que baixarà la nostra activitat després del referèndum, no ens disoldrem i seguirem treballant per la Pau i el Desarmament.

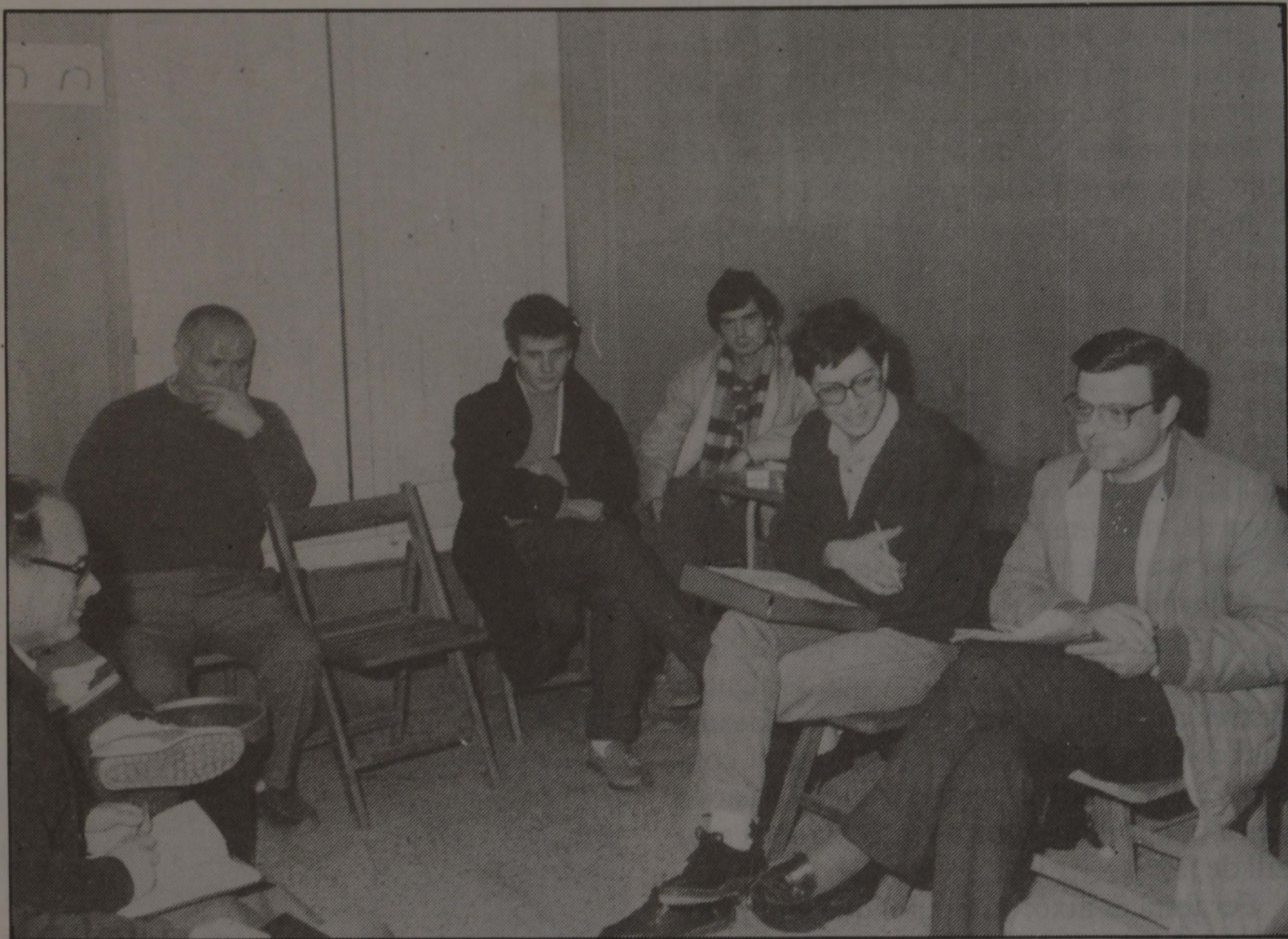
Des d'un bon principi, els qui vam iniciar el Col.lectiu ens vam marcar un camí més enllà de l'OTAN. De moment els nostres esforços estan centrats en la campanya anti-OTAN però el simple anunciat del col.lectiu «Per la Pau i el Desarmament» no és per casualitat; podríem haver escollit un altre nom, com per exemple: «Col.lectiu anti-OTAN», però pensem que el Prat no ens defraudarà, en aquest sentit, i que passat el referèndum podrem seguir treballant per la pau i el desarmament. Pensem que mentre no hi hagi una voluntat, per part dels blocs, de reduir capacitat ofensiva, hi haurà raons perquè col.lectius com el nostre existeixin i aportin el seu granet de sorra a la causa de la Pau.

—DELTA. Dintre del Col.lectiu hi ha membres de molt diverses procedències, no?

—RESPOSTA. Sí, evidentment, ací hi ha gent que amb la simple política anti blocs està satisfeta i altres que van molt més enllà, proconitzant l'abolició pura i simple de tot militarisme... Com a col.lectiu son respectuosos de les diferents opinions i treballlem sobre els punts on estem d'acord: En aquest moment contra els blocs militars i per la Pau.

—DELTA. Bé, el col.lectiu existeix, però si vol fer un manifest o una campanya costa diners, d'on sortiran els cèntims per fer-ho?

—RESPOSTA. Això dels calers sempre és un problema. Hem estudiat la possibili-

Una de les reunions del Col.lectiu.

tat d'autofinançar-nos aprofitant els actes que farem durant la campanya. Esperem, tot i la crisi econòmica, que la bona voluntat del poble i els actes que fem motivin a la gent i ens ajudin. De moment i per començar tenim una bona predisposició per part de l'Ajuntament. Ens ha demanat el pressupost i suposem que els primers cèntims poden venir d'allà. També s'ha pensat en obrir un comte on els simpatitzants del col.lectiu pugun fer-hi els seus «donatius». Creiem que d'alguna manera o altra en sortirem.

—DELTA. Fora de la part econòmica hi ha alguna cosa més que vulgueu remarcar?

—RESPOSTA. Bé, el que podem dir és que amb més o menys intensitat, assiduitat i presència, podem dir que contem amb el suport de la gran majoria dels partits, associacions i sindicats del Prat.

Si bé voldríem dir que la única força invitada i que no ha dit ni ase ni bèstia ha sigut Convergència, ja que almenys AP, per mitjà de les seves juventuts (nuevas Generacions) van tenir el detall de venir i excusar la seva participació en el col.lectiu per la incompatibilitat amb els acords polítics del seu par-

tit, però que s'alegraven molt que haguessin contactat amb ells.

També podem explicar, com a cosa curiosa, el cas del Secretari General del PSC (PSC-PSOE) del Prat que va plantejar clarament l'existència de posicions anti-OTAN en el seu partit, però que aquestes opinions no es podien manifestar perquè els acords del seu partit així ho reflectien, sota l'amenaça de que els qui fessin manifestacions públiques oposades als acords del partit, podien ser cessats.

—DELTA. Quina resposta espereu del poble del Prat?

—RESPOSTA. Nosaltres pensem que és un problema de tots, al marge de color, idees o banderes i si ens dol que algú anteposi la disciplina de partit a la lògica o al que és una pura i simple agressió a la Pau i a la raça humana, esperem que el poble del Prat assisteixi als actes que tenim programats i que el dia del referèndum (malgrat tot) vagi a expressar-se per la PAU I EL DESARMAMENT.

Treball i societat

HELADERIA

HORCHATERIA

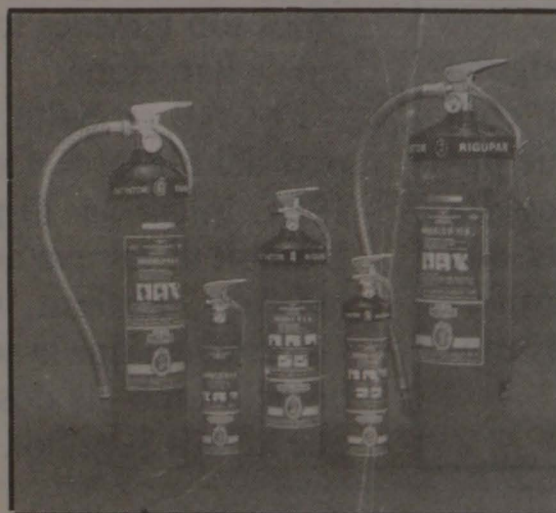
LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

EXTINTORES

INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

para información sin compromiso llame al

Teléfono 379 02 31

HERMA

Casnovas, 3

La festa del Carnestoltes

Aquesta any les festes del Carnestoltes ens han arribat molt aviat i dies abans moltes persones han estat preparant no sols les disfresses personals sinó també les col·lectives, que faran riure i possibilitaran un goig especial per aquests dies.

Carnestoltes ve de «Carnes Tollendas»: que deixaran de ser permeses les carns. Tanmateix **Carnaval**: val la carn. Això, amb el significat doble de carn i sobretot com a límit —en el principi— de la Quaresma cristiana que s'inicia amb el Dimecres de Cendra.

El Carnestolte va néixer en un context cristià, com les **Caramelles** —que marquen la fi d'aquells 40 dies—. Dues festes pletòriques de vida amb plena significació humana —i gens en contra del cristianisme en el qual va néixer.

El Carnestoltes ve significat per la festa de la disfressa. i val la pena que sapiguem disfressar, adornar de festa el cor. Mai una disfressa no ha d'amagar el cor, tot el contrari, cal valorar-lo, ressaltar-lo, adornar-lo per a possibilitar aquest sentit planer i senzill de festa.

Fer festa és això: valorar el que tenim, tot sabent donar un toc de joia, de goig del que som: persones humanes que gaudint de la vida fem festa tot adornant el cos i dansant.

Josep Lluís SOCIAS
de l'ÀMBIT MARIA CORRAL

A pesar de haber sido suspendida la tradicional «Rua» debido a las inclemencias del tiempo, los «BOY SCOUTS» locales «CONCHITA BUSQUETS» y «ANTON VILA» desfilaron por las calles de El Prat.

El Col·legi «Verge del Carme» ja té 80 anys

El Col·legi «Verge del Carme, de les G.C.M., el proper dia 11 de març, compleix **80 anys** de la seva fundació.

Commemorant aquesta data i donant-ne gràcies al Bon Déu, aquest dia tindrà lloc un celebració Eucarística, a les 6 de la tarda, a la Capella del Col·legi. Us hi convidem i d'una manera especial a **to**tes les exalumnes.

El mateix dia 11, una hora abans de la Sta. Missa ens reunirem, ajudant Déu, per a canviar impressions, planificar, etc. amb la coordinadora i amb les que estan ja en actiu.

Us notifiquem que aquestes —les exalumnes— han començat ja la bella tasca de dedicació a la visita de persones que per la edat, llarga malaltia o altres impediments hna de romandre a casa.

Agraïrem ens diguen si saben alguna persona que desitjaria ser visitada, com també si hi ha altres exalumnes que puguin dedicar alguna tarda a aquesta preuada obra o a altres activitats que realitzem conjuntament amb la Fraternitat Cristiana de malalts i amb els moviments parroquials.

Inaugurat el nou local del Centre d'Assistència Primària en Salut Mental

El dia 7 va ser inaugurat el nou Centre d'Assistència Primària (CAP) en Salut Mental. Aquest centre funcionava des del setembre del 1984 en uns locals cedits provisionalment per l'ambulatori del Prat. Els nous locals inaugurats al carrer del Centre (a l'edifici de l'Ajuntament) són ja els definitius, i la seva major amplitud d'espai permetrà, per exemple, que en lloc de tractaments exclusivament individuals dels pacients també puguin fer-se en grup, així com treballs de taller.

Els nous locals del CAP en Salut Mental han estat cedits per l'Ajuntament, que es farà càrrec així mateix de les despeses de manteniment. Pel que fa a personal, les despeses són pagades totalment per la Diputació de Barcelona.

El CAP en Salut Mental del Prat forma part del Pla de Reforma Psiquiàtrica que el 1981 inicià la Diputació de Barcelona. L'àmbit de la seva actuació és Sant Boi, Viladecans, El Prat, Castelldefels i Begues. Cal destacar que la seva tasca es fa en col·laboració amb els dos Hospitals Psiquiàtrics que hi ha a Sant Boi.

Última hora

El concejal Manuel Moreno deixa el PSUC

El «febrerillo loco», con sus borrascas y bonanzas a cuestas, nos trae una posible noticia de alcance: Según rumores sin confirmar, Manuel Moreno, presidente de la Asociación de Vecinos de Sant Cosme, ha dimittido como militante del PSUC.

Fuentes generalmente bien informadas, nos aseguran que esta dimisión es tan sólo la punta del icéberg de una aguda crisis por la que atraviesa el PSUC.

M.

CURSET DE NATURA I ART ALS ALPS ITALIANS I SUÏSSOS

El Centre Europeu d'Estudis Internacionals ha organitzat del **22 al 29 de març (Setmana Santa)**, el VII Curset de Natura i Art als Alps Italians i Suïssos.

L'objectiu és divulgar el coneixement de les característiques de la vegetació, fauna, climatologia, art, història i hàbitat humà d'aquesta zona centreeuropea.

Es visitaran els parcs naturals, els principals estanys, les glaceres, els grans boscos i a més les ciutats artístiques.

Una
cámara
anda
suelta

Compañeros de «viaje se colaron en la fiesta de las Juventuts Nacionalistes de Catalunya. ¿Que hacen unos personajes como estos en un sitio como este?

Una prueba más del vandalismo de un sector de nuestra población. Este es el estado en que quedó el autobús de la CRUZ ROJA LOCAL, acondicionado para dispensario de primeros auxilios, tras el paso de los descendientes locales de Atila.

Un camión hizo peligrar el tendido eléctrico en la calle Centro chaflán con Ignasi Iglesias.

El pasado día 5 de enero los bomberos tuvieron que intervenir para apagar un fuego en el Pinar de «Cal Arana». Todos los indicios apuntan a que el incendio fue provocado. Afortunadamente se llegó a tiempo y las pérdidas del siniestro han sido mínimas.

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:
Restaurante

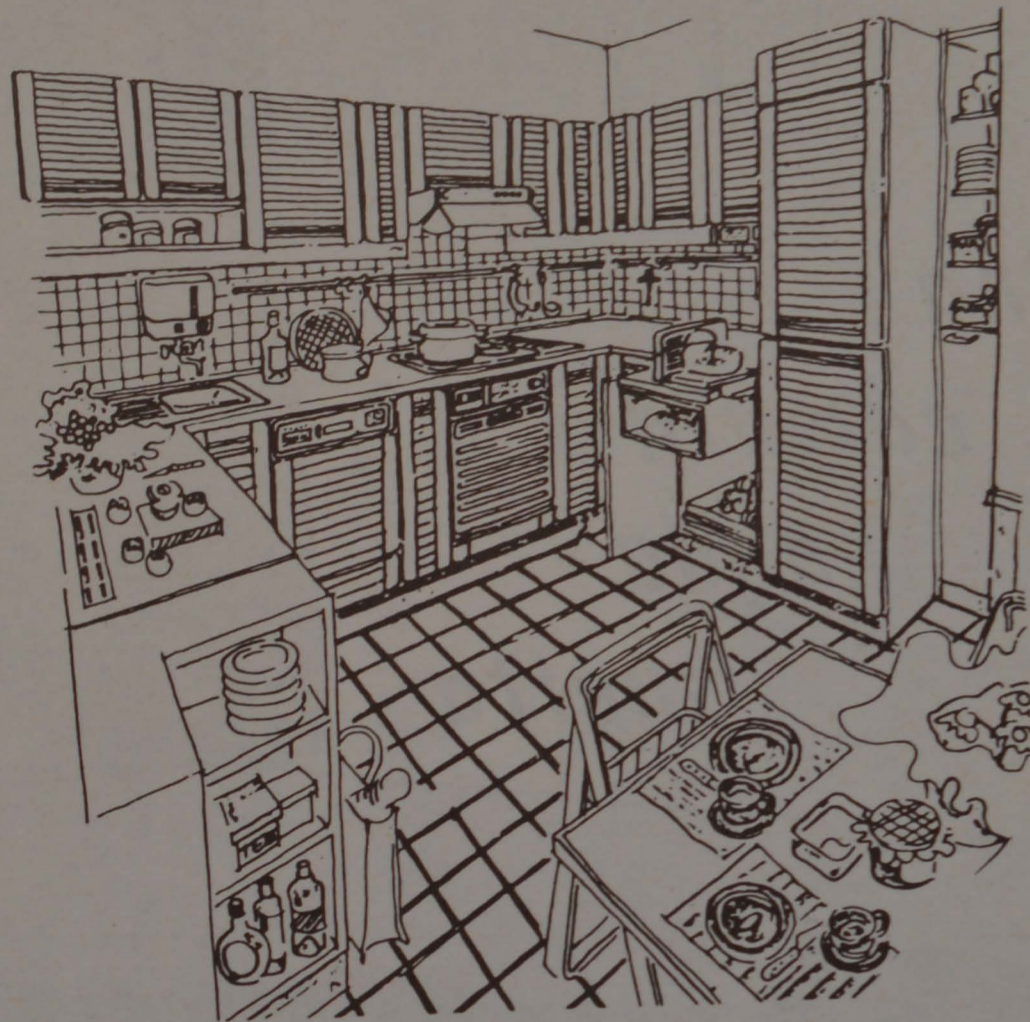
- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposición y venta:
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades

CLUB

TEJANO

Fernando Puig, 16
Teléfono 370 16 01
PRAT DE LLOBREGAT

OLYMPUS

gimnàs

GIMNAS
OLYMPUS

- **Culturismo, Masculino y Femenino.**
- **Gimnasia Sueca.**

- **Taekwon-Do Adultos y Niños.**
- **Yoga.**
- **Sauna.**
- **Quiromasaje.**
- **Stheticienne.**

Ciudad Consuegra, 29-31, bajos
(Esquina Coronel Sanfeliu)

EL PRAT DE LLOBREGAT

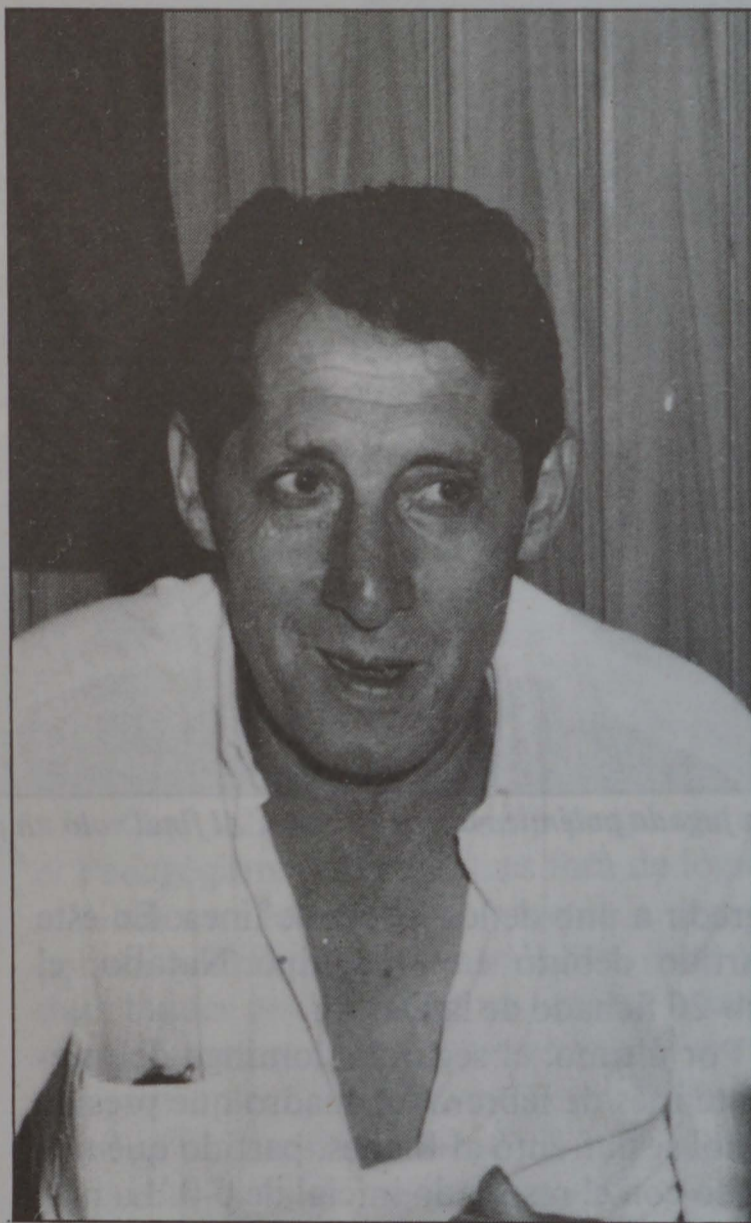
ABIERTA MATRICULA

ADIOS A JOAQUIN MONTES «SEVILLA»

ERA una de las personas más populares de El Prat. Se llamaba Joaquín Montes Muriel, pero todos le conocían por el nombre de «Sevilla». Con ésta cumplía su 23.ª temporada como masajista de la A.D. Prat, por lo que era toda una institución en el equipo. Tenía 58 años y ha dejado a su mujer y dos hijos, una niña y un niño. Todo comenzó el día 10 del pasado mes de noviembre, cuando realizaba sus funciones en el Campo de la Avenida de Navarra de Badalona. Allí, mientras Chescu marcaba 4 goles, Sevilla notaba las primeras molestias y empezaba a encontrarse mal. Tras unos reconocimientos, los médicos le diagnosticaron cáncer de garganta, una enfermedad que iba a terminar con su vida.

El jueves 23 de enero fallecía, después de pasar algo más de un mes bastante afectado, y dos días más tarde la Parroquia San Pedro y San Pablo de nuestra población, registró un «llenó hasta la bandera», para decir el último adiós a Sevilla.

Se puede decir que fue una premonición de su muerte el homenaje que recibió al comenzar la temporada, concretamente el día 22 de septiembre y con motivo de la visita del Horta y las cámaras de TV3 al Campo Municipal Fondo d'en Peixo, al que se podría llamar su segunda casa. Y si había sido Ballesteros el autor del gol el día de su homenaje ante el Horta (1-1), también lo fue el domingo después de

su muerte ante el Banyoles (1-1), en el que se le guardó un minuto de silencio y los jugadores de ambos equipos lucieron brazaletes negros. Pero el homenaje que a buen seguro hubiese querido Sevilla hubiese sido el triunfo del Prat, cosa que sí logró siete días después en el campo del Horta. Habían pasado ya 19 jornadas desde su homenaje y la victoria por 1-2 ante los discípulos de González, fue la despedida de los jugadores de su querido A.D. Prat.

Juegos escolares de Natación

El pasado 7 de febrero, dieron comienzo en la piscina municipal de nuestra población la edición de 1986 de los Juegos Escolares de Natación, cuya organización está compartida entre el Ayuntamiento y el C.N. Prat.

Al cierre de nuestra edición, nos han llegado los resultados de las dos primeras jornadas en las que se han disputado las modalidades de crawl y braza, con la participación de 158 escolares y la inclusión por vez primera en los Juegos de los nadadores disminuidos del taller de San Isidro cuya participación fue muy aplaudida por el numeroso público que asistió a las dos jornadas.

Un dato importante a señalar de las marcas logradas fue el hecho que en seis categorías los mismos nadadores obtuvieron las mejores de ambas especialidades, con lo que ya puede decirse que empiezan a aparecer auténticos especialistas, sobre todo en infantiles y cadetes.

MEJORES MARCAS

CROWL

Benjamín masculino (9 y 10 años) - 25 mts.: Cristóbal García - 18" 51/100; **Femenino:** Esther Vizcaíno - 20" 08/100; **Alevín masculino (11 y 12 años) - 50 mts.:** David Cañamero - 40" 04/100; **Femenino:** Arantxa Santamaría - 56" 34/100; **Infantil masculino (13 y 14 años) - 50 mts.:** Alberto Rodríguez - 34" 03/100; **Femenino:** M.ª Salud Cermerón - 35" 75/100; **Cadete masculino (15-16 y 17 años) - 50 mts.:** Luis Manuel Pintor - 32" 16/100; **Femenino:** Marisol Córdoba - 34" 18/100.

BRAZA

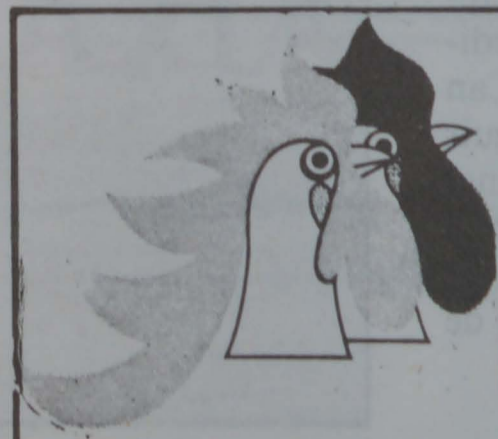
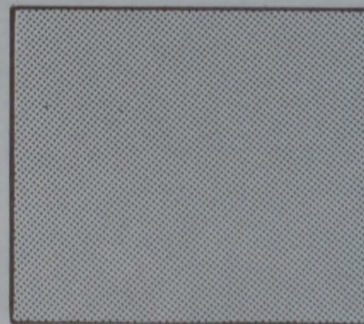
Benjamín masculino: Cristóbal García - 22" 68/100; **Femenino:** Olimpia García - 31" 11/100; **Alevín masculino:** Joaquín López - 56" 34/100; **Femenino:** Arantxa Santamaría - 49" 91/100; **Infantil masculino:** Alberto Rodríguez - 46" 53/100; **Femenino:** M.ª Salud Cermerón - 50" 42/100; **Cadete masculino:** Luis Manuel Pintor - 42" 06/100; **Femenino:** Marisol Córdoba - 49" 16/100.

AUTO MARINA

COMPRA-VENTA DE AUTOMOVILES

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 74 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE LOS GALLOS

Polligono La Granja, Tienda 4 · Tel. 379 59 40 · Cra. Aviación · EL PRAT

El Prat, en su línea

En el número anterior de DELTA incluíamos hasta la jornada 20.ª del Campeonato de liga de 3.ª División en la que el Prat venció al Martinenc por 3-1. El siguiente domingo el desplazamiento era muy complicado para los discípulos de Muntané, pero una vez más el equipo salió muy airoso con un merecido empate a dos goles del campo del Granollers, uno de los equipos fuertes del grupo. En esta ocasión Jareño de penalty y Ballesteros hicieron posible con sus goles que el Prat sumara otro punto fuera de casa.

Siete días después otro plato fuerte en el Municipal con la visita del Banyoles, equipo que ocupa las primeras posiciones y que había empatado en casa en la jornada anterior al Europa. El aspecto de las gradas era fenomenal y todo el público esperaba derrotar al conjunto de la famosa «bruja». En el minuto 24 Ballesteros en remate de cabeza inauguraba el marcador y hacía preveer que el triunfo se quedaría en casa, pero once minutos después el capitán banyolense Aja al lanzar una falta puso el 1-1, resultado que sería definitivo.

En la jornada 23.ª el Prat se desplazó al Feliu y Codina de Horta y tras encajar un gol en el primero minuto y sufrir durante varios más, consiguió serenar su juego y dar la vuelta al marcador en diez minutos, ya que si Jareño conseguía el empate en el minuto 12 con un precioso tanto, en el 22 era Amador el autor del 1-2 al rebotar en su cuerpo un balón que pretendía despejar la zaga hortense. El final fue de infarto con un gol «fantasma» del cuadro local, lo que provocó las iras del público, que incluso llegó a

La jugada polémica ante el Blanes. Al final voló un punto.

agredir a uno de los jueces de línea. En este partido debutó en el equipo Natalio, el sub-20 fichado de la Damm.

Por último, el segundo domingo del presente mes de febrero, el cuadro que preside Piñol se enfrentó al Blanes, partido que terminó con el resultado inicial de 0-0. La mañana fue fría y en los prolegómenos del choque se hizo entrega de unos obsequios a la Peña El Llanto. El arbitraje del colegiado García Santolaya, al que ya le llaman «el solitario», por aquello de que no quiere que nadie se le acerque (Medios de Información incluidos), tuvo su polémica, por las juga-

das conflictivas en el área blandense, que a más de uno le hizo recordar el encuentro frente al Europa de la temporada pasada en la calle Cerdeña donde señaló tres penaltis en contra del Prat y expulsó al jugador blanquillo Boneu.

Si el Prat, hasta el momento está realizando una buena campaña, va a ser a partir de estos momentos cuando más va a sufrir, por cuanto en la recta final del campeonato habrá muchos equipos que no quieran perder la categoría.

Manolo Gol

Mejoría del Sant Cosme y del Safi

Durante las últimas semanas se ha apreciado una ligera mejoría de nuestros representantes en la Segunda Regional. Tanto el Safi como el San Cosme han subido lugares en la clasificación del grupo XI. Tras la disputa de la jornada 20 el Safi ocupa la 5.ª posición con 21 puntos, y tras él marcha el San Cosme con los mismos puntos. Hay que tener en cuenta que tras ellos está el Cooperativa que tiene dos partidos aplazados, por lo que lo lógico es que tras jugarlos supere a nuestros equipos. Los últimos resultados producidos antes de cerrar esta edición de DELTA fueron éstos: Safi 1-Can Cartró 1; Begas 0-San Cosme 2. De seguir esta ligera mejoría no sería raro que al final de la liga estuviesen más arriba, aunque el líder At. Vilafranca todavía está con 11 puntos de ventaja sobre los dos equipos de El Prat.

M. Gol / A. Vázquez

Ballesteros abrió el marcador ante el Banyoles.

Clasificaciones de la III Lliga Trofeu Ajuntament

Tras disputarse la 15.ª Jornada de dicho trofeo, las clasificaciones están así:

1.ª División

Calzados Santos 27; Cristalería Sarabia 25; Chanquete 25; Forn Nou 23; Futbito Terán 18; Instalaciones Marín 16; Frenos Jurid 16; Comisiones Obreras 15; La Seda 14; Casa de Aragón 14; Talleres Bañez 11; Parellada 9; Granja Tres Puertas 8; Recreativos Onuba 7; La Jijonena 6; Casal J. San Cosme 5.

Máximos Goleadores: Luis Castellanos (Sarabia) 30 goles; Jorge Díaz (Chanquete) 25.

2.ª División

Sant Jordi 32; Santos Saza 27; Sama 27; Sporting 77, 24; Auto Marina 22; T. Besora Nippon P. 21; Disco-Bar Griss 14; Segresa 14; Panadería Chela 13; Restaurante Aca-pulco 11; Pista 11; Los Amigos 11; Correos 9; Bowling Prat 8; At. Avenida 6; J. Alverich 2.

Máximos Goleadores: Julián Mora (Besora Nippon) 36 goles; Patricio Cáceres (Sant Jordi) 33; José Luis Deudero (Sporting 77) 28.

3.ª División

Optica Prat 25 puntos; Juventud Pineda 24; Transparent 22; Can Camí 21; Talleres J. Ruiz 18; enka Sport 17; Cervecería Cataluña 17; Can Jordi 17; Frankfurt Prat 16; Club Terlenka 13; Sport Prat-85 13; Los Cariocas 11; Seis Doble 8; Stadium 7; Polígono La Granja 7; Pitufos 3.

Máximos Goleadores: Rafael Florifo (J. Piresa) 32 goles; Blas Ferrer (Cervecería Cataluña) 27; Francisco Franco (Sport Prat) 24.

ANDRÉS VÁZQUEZ

Mentre que el Terlenka pot ascendir el C.B. Prat a punt del descens

El passat dinou de gener va finalitzar la primera volta de la Lliga Catalana de primera Categoria amb caires ben diferents per al Terlenka i C.B. Prat. mentre els primers estan lluitant per un dels llocs d'ascens, els segons ho fan per assolir una de les places que impideixen el descens; és a dir, aconseguir el dotzè lloc del grup.

Cal a dir que la segona volta de la Lliga serà dramàtica per els dos equips, però el Terlenka té al seu abast el conquerir la quarta plaça del seu grup. La primera volta ha estat bastant normal dintre de les possibilitats de l'equip d'en Joan Pujol. És cert que les baixes per lesió i motius laboral d'homes claus s'ha fet notar en certs encontres. Una sola derrota a camp propi contra el Pedagògium (63-65) i dues fora de lògica a Vilanova i Montblanc, sobretot la segona per un autèntic frau arbitral, han estat les dues taques de la brillant trajectòria vermella. Cal destacar que les derrotes a Vilafranca enfront del líder imbatut, Blanc Nuclear, i del tercer classificat, Casal, han estat normals com ho podia haver estat amb el Reus, però, un cop més, els àrbitres van decidir que el triomf no anés a l'equip que ho mereixia. A l'hora d'escriure aquestes ratlles el Terlenka ja portava tres encontres de la segona volta i si és cert que en el primer. d'ells, a Viladecans va sofrir la pallissa més gran de la Lliga (104-82), no és motiu per trencar-se les vestidures. Després de dues victòries consecutives contra el Sitges (64-62) i al temible camp de l'Amposta ( ) fan mantenir esperances del dessitjat ascens, afegit tot a la sorprenent derrota del Reus al camp del Gavà. Els homes de Pujol tenen al seu abast assolir un ascens desitjat per a tots, ja que en aquesta segona volta han de disputar vuit encontres a la seva pista tan sols set fora. Les visites al Prat de Reus (16/2); Blanc Nuclear (2/3) i S.D.C. Vilafranca (27/4) són les millors armes del Terlenka, ja que la lluita entre aquests quatre equips serà aferrissada. En aquests moments ja podríem dir que, si els enfrontaments esmentats són favorables als homes de Pujol, l'ascens no se'ls pot escapar.

En tan sols sis mesos, els qui vam veure el C.B. Prat, que tan brillantment va assolir l'ascens a Primera Catalana, no ens podem creure que un equip canviï d'aquesta manera. És molt dur dir això, però sobretot cal ser realistes. S'ha de veure per creure-ho. Un equip trencat, sense il·lusió, mancat de preparació física, ja que molts homes ni tan sols van als entrenaments, i molts hi van completament apàtics amb la greu situació de l'equip. Hem de dir que la posició al finalitzar la primera volta era greu, però encara quedava un petit respir per a la salvació i és veritat que era difícil d'aconseguir-ho, però mai és pot llençar la tovallola tan ràpidament, El vint-i-sis de gener en el primer encontre de la segona volta, després de vèncer la setmana anterior al poderòs I.P.S.I. (72-70) amb el preu de la sanció — totalment justa— de sis encontres a Jordi Aycart, un del homes que més està notant la greu situació de l'equip, el Casp barceloní s'aprofitava dels errors locals i guanyava un encontre que ja tenia perdut (62-63). Era el primer avís del descens però encara hi havia esperances. A la setmana següent es perdia a Sant Feliu (81-63), i a més a més el B.I.M., un dels equips candidats al descens, guanyava a la pista del Roser; el Prat era cuer per primera vegada a la Lliga. Ja no hi havia res més a dir. L'encontre del nou de febrer a la pista pratenc enfront del Lleida era vital per a la salvació i de nou l'absència de moral, preparació i desitjos de superació van ésser claus. El Lleida, que a l'anada va necessitar ajut arbitral per doblegar l'equip pratenc, va guanyar fàcilment ( ) i tan sols podem esperar un miracle perquè els homes de Carreter i Conde puguin mantenir la categoria. Resten dotze encontres i quasi es pot dir que ja tot està decidit ja que B.I.M., Roser i JAC Sants, juntament amb el C.B. Prat, són els candidats al descens. En bàsquet s'ha de lluitar fins a la fi i al menys el C.B. Prat ha de vèncer ja tots els encontres al seu camp i anar a donar la campanada a pistes favorables tot esperant que Casp i Lleida donin alguna relliscada, cosa que ja sembla improbable.

TRANSPORTES

SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Alcalde Ferrer Monés, s/n.

Tels. 379 40 06 - 379 21 18

EL PRAT

**Alquiler de pisos en El Prat
sitos en Mauricio Vilomara, 44**

(Llamar teléfono 217 45 93
a partir de las 19 horas)

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel. 379 75 63 - EL PRAT

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

GUIA DE

SERVIS

**flors
company**

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

**MUTUA
NACIONAL
DEL AUTOMOVIL**

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.
Teléfono 379 59 99

Li convé
anunciar-se a

Delta
LLOBREGAT

**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

 Opel
en El Prat

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-85
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

PRAT MOTOR

Coronel Sanfeliu, 143 - 11 de Setembre, 189
EL PRAT DE LLOBREGAT - Teléf. 370 93 61

Josep M.ª Roig, preside la Agrupació Ciclista El Prat

Como ya anunciábamos en nuestro número anterior el pasado 26-1-86 se celebraron las elecciones a la presidencia de la A.C. EL PRAT resultando elegido Josep M.ª Roig Iglesias.

La iniciativa de este joven pratense hoy actual presidente de la entidad deportiva más antigua de nuestra población se remonta ya a una larga tradición familiar en pos del asociacionismo pratense. Sin lugar a dudas muchos pratenses recordarán pues está dentro de la historia local el «CENTRE AUTONOMISTA» del cual su abuelo regentaba el café y en su seno nacieron varias iniciativas deportivo culturales entre las que cabe señalar la Asociación de Padres de Familia y el «Club dels Pingüinos» de este último el padre del hoy Presidente de la Agrupación Ciclista El Prat fue uno de los fundadores.

—**¿Cuáles son las razones por las que te has presentado a la presidencia de la A.C. El Prat?**

—Cuando en 1982 se celebraron las Bodas de Oro de la Entidad, ésta cobró un auge sin precedentes el cual se ha ido incrementando hasta la anterior temporada. Al presentar la dimisión el anterior Presidente, y por consiguiente toda su Junta, de la que yo formaba parte, medité durante un tiempo y contemplé todas las posibles opciones y entonces fue cuando decidí presentarme para intentar tomar el relevo para mantener, y si es posible aumentar, el auge al que anteriormente he hecho referencia y mejorar en la medida de mis posibilidades todas aquellas actividades que la Agrupació Ciclista El Prat ha venido realizando.

—**¿Qué personas te acompañarán durante esta singladura?**

—Para el cargo de Vice-Presidente contaré con Rafael Madrid Rodríguez que junto con Marcel Tort son miembros fundadores de esta Entidad. Al frente de la secretaría Xavier Ráfols y Albert Hueto; en tesorería Josep Badía. Además también contaré con la ayuda de Ramón Giralt-Antonio López y Pedro Ribas.

—**¿Con qué masa social cuenta la Agrupació Ciclista El Prat?**

—Actualmente esta Entidad cuenta con más de 170 asociados. De este número de asociados unos 60 son menores de 17 años, lo que demuestra que dentro de la Agrupació Ciclista El Prat se encuentra la auténtica Escuela de Ciclismo de nuestra población.

—**¿Qué actividades tenéis programadas realizar durante el presente año?**

—En primer lugar trataremos de potenciar al máximo el Campeonato de Excurсионismo que es el verdadero aliciente para todos los amantes de la bicicleta sin distinciones de edad y sexo; también realizare-

mos la 6.ª Challenge Social compuesta por varias pruebas. En su mayor parte se disputarán en la modalidad de contra reloj individual y que sirven para observar la evolución del nivel de nuestros asociados y en especial de los jóvenes que en un futuro defenderán nuestro colores; también celebraremos la subida a Begues y Carrera de Fiesta Mayor. Como gran novedad tengo que resaltar el Campeonato Social que este año será puntuable para el Campeonato del Baix Llobregat en los que además de nuestra entidad tomarán parte los siguientes clubs: Sant Boi, Viladecans, Gavá, Castelldefels, San Just, San Feliu, Esplugues.

—**En relación a la Cantera Local ¿qué proyectos tenéis?**

—Dado que contamos con un buen plantel de jóvenes ciclistas, este año hemos encontrado el apoyo de algunas casas comerciales de nuestra población y formaremos un equipo ciclista de 8 corredores juveniles en su mayoría fruto de la cantera de nuestra entidad. Nuestra filosofía está en potenciar al máximo dicha cantera de la que en un futuro esperamos los mayores éxitos.

—**¿Con qué medios contáis para poder realizar todas estas actividades?**

—En primer lugar tengo que señalar la inestimable colaboración de establecimientos comerciales de El Prat, sin cuya colaboración no sería posible desarrollar el extenso calendario que tenemos programado ya

José M.ª Roig, nuevo presidente de la A.C. Prat.

que los ingresos por el concepto de cuotas de socio, prácticamente nos cubren el presupuesto para sufragar los gastos fijos que tiene esta entidad.

Así mismo espero que este año el Ayuntamiento nos aumente la subvención dada la parquedad de anteriores temporadas.

—**¿Qué servicios crees que presta y puede prestar la Agrupació Ciclista El Prat a nuestra población?**

—En primer lugar y fundamentalmente el fomento de la práctica del ciclismo en todas sus vertientes y consecuentemente contribuir a una mejora de la salud, y al mismo tiempo en una mejor utilización del ocio por parte de nuestra población, siendo nuestro deseo seguir enriqueciendo nuestra cultura local.

Desde estas líneas doy ánimo a todos los simpatizantes al Ciclismo que se unan a esta gran familia que es la Agrupación Ciclista El Prat y que acudan a nuestro local social c/. Santiago Rusiñol, 36, todos los martes y viernes a partir de las 22 horas.

VALLS

La Escola Pratenca de Ciclismes es noticia

Nos llegan noticias de que el equipo ciclista de Cunit (Tarragona) ha fichado a los corredores Juan Luis Ortega, José Solé, Julián Bonich, ambos corredores pertenecieron la pasada temporada a la Escola Pratenca de Ciclisme que tantos éxitos obtuvieron, a tener en cuenta que el cincuenta por ciento de la plantilla son corredores que ya defendieron los colores locales pues ya es sabido que José Gázquez y Joaquín Miguel antes de correr por la U.C. Hospitalet corrieron como juveniles con la Escola Pratenca de Ciclisme y tras un año como aficionados se reencuentran con sus ex compañeros de fatigas para la próxima temporada.

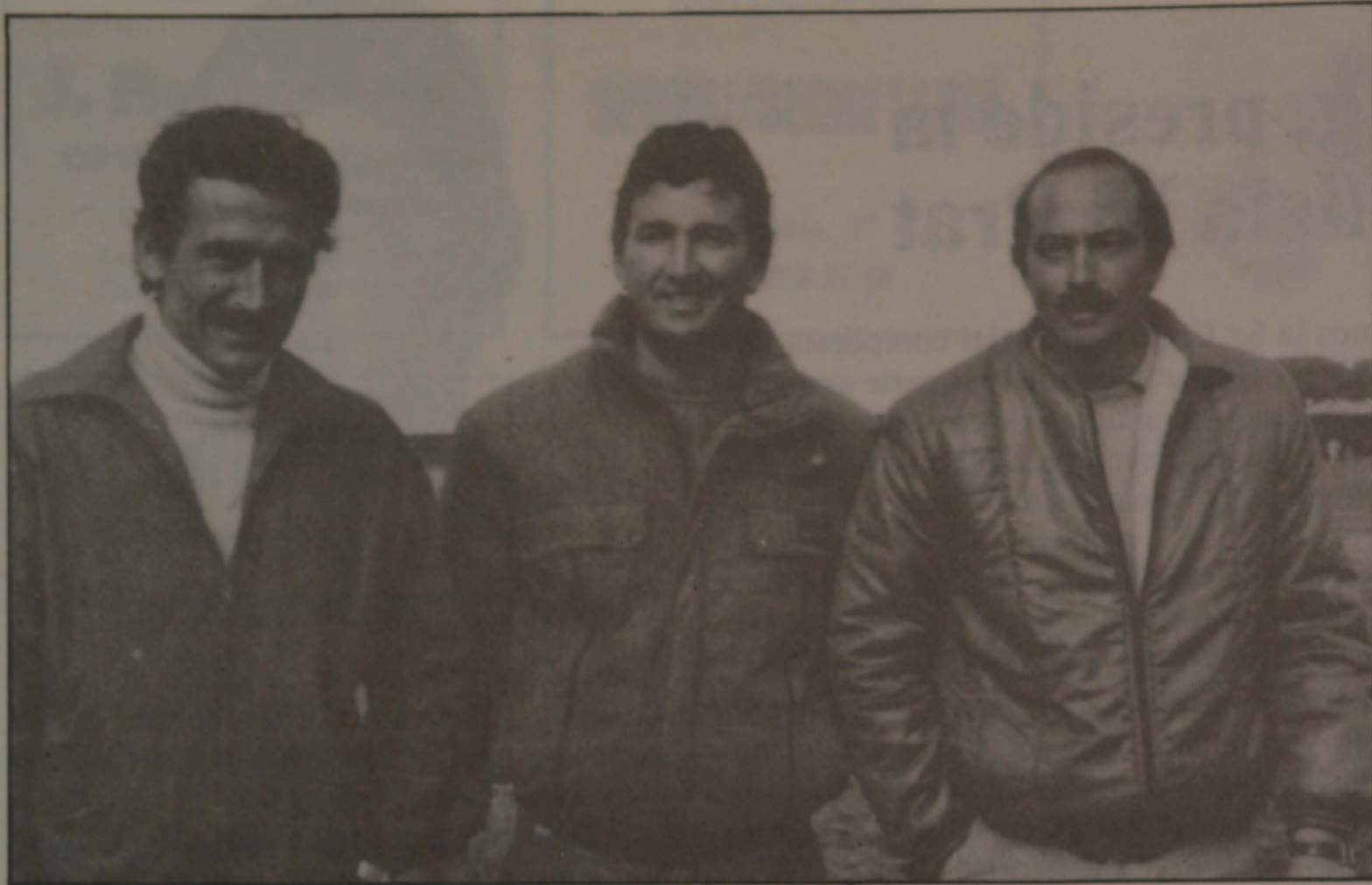
La denominación completa del equipo es C.C. CUNIT VESTISPORT y componen la plantilla once corredores en total.

Otra buena noticia para los aficionados es que el seleccionador Gabriel Saura que tiene a su cargo la selección Nacional para esta temporada ha tenido en cuenta la buena temporada de los corredores locales llamando para una concentración a celebrar en MALLORCA a los corredores JUAN

LUIS ORTEGA que ya obtuviera el Campeonato de España y a José Solé que junto el juvenil y revelación de la pasada temporada José Carlos Cruz Monterrubio forman la tripleta catalana llamada a esta concentración que se llevará a cabo de los días 8 al 16 de febrero en Mallorca y de donde tiene que perfilarse la Selección Nacional.

La Escola Pratenca de Ciclisme ya tiene perfilado el equipo. Lo componen: José Carlos Cruz Monterrubio, Ramón García Sarrion, José Manuel Rabal Soto, Carlos Antón Navarro, Jaime Iserte Guerra, José Fco. Gordillo Martínez.

NOTA. El pasado número les informamos que los socios de la A.C. El Prat José Gázquez Torres y Joaquín Miguel Marina habían fichado por el C.C. Canet, pues bien, lo correcto es C.C. Cunit, pidiendo disculpas por esta falsa información debida a un lamentable error. Así mismo les confirmamos la formalización del fichaje de Diego Maya Rojas por el G.E.R. «Venta Catálogo».

Sánchez, Barroso y Ramos, tres pratenses líderes del B.N.P. de Golf.

II Trofeo Banco Nacional de Paris en el Club de Golf de El Prat

El lunes 10 de febrero se disputó en el Club de Golf de El Prat la primera jornada del II Trofeo B.N.P. (Banco Nacional de Paris) en el que toman parte profesionales, aspirantes y amateurs, aunque cada categoría tiene sus premios.

La victoria fue para tres jugadores, Manuel Sánchez, Manuel Ramos y Francisco Barroso, todos ellos representantes del Club de Golf El Prat. El resultado no se puede decir que fuera bueno, pero teniendo en cuenta la climatología no se puede considerar malo, ya que el frío fue terrible y el campo estaba helado. A no ser que en las tres próximas jornadas ocurra algo similar, lo normal es que ésta sea una jornada nula, ya que de las cuatro que se jugarán tan sólo puntuarán las tres mejores vueltas de todos los participantes.

Detrás de los tres vencedores se colocó otro pratense, Javier Marín a un golpe de los primeros, que emplearon 75 para los 18 hoyos, dos por encima del par.

En categoría amateur el vencedor fue el golfista de El Prat Román Tayá, que incluso superó el resultado de los profesionales al totalizar 73 golpes. Tras él se clasificó J. Miguel Sagnier con 74, también éste representante de nuestra población. Cabe destacar en esta categoría la participación del joven David Hurtado, hijo de Francisco Hurtado, que a pesar de tener un hándicap de 14,0 realizó una buena vuelta y realizó buenas cosas para su corta edad. Habrá que tenerle en cuenta para el futuro.

En un principio las fechas para las tres vueltas restantes son las siguientes: 24 de febrero, 10 de marzo y 7 de abril, aunque estas fechas pueden ser modificadas. Por último decir que los premios para este Trofeo

serán los siguientes: 100.000 ptas. para el vencedor, 60.000 para el segundo y 40.000 para el tercero, además de cobrar 20.000 el vencedor de cada una de las cuatro jornadas. El segundo se lleva 15.000 y el tercero 10.000. En esta ocasión y con motivo del triple empate en cabeza los vencedores tuvieron que repartir y cobraron a 15.000 ptas, cada uno.

CLASIFICACIONES

Profesionales

- 74 Manuel Sánchez (Prat)
- Manuel Ramos (Prat)
- Francisco Barroso (Prat)
- 75 Javier Marín (Prat)
- 76 Adolfo Peña (Prat)
- Pablo Navarro (Castellón)
- Antonio Alcázar (Sitges)
- Antonio Barra (Sitges)

Amateurs

- 73 Román Tayá (Prat)
- 74 J. Miguel Sagnier (Prat)
- 75 Joaquín Assens (Prat)
- Tristán Sentmenat (Prat)
- 79 Luis Escrivá (Independ.)

Aspirantes

- 76 Cristóbal Sánchez
- 79 Francisco González
- José Portell
- 80 F. Roca
- 81. Laurentino Blanco

Manolo Golf
Foto: Sardá

TAE-KWONDO

XII Campeonato de Catalunya

Este campeonato se celebró en el Palacio de los Deportes de Montjuich el día 19-I-86.

Dicho campeonato dio comienzo a las 9,30 horas, hasta las 2 de la tarde, volviendo a comenzar a las 4,40 horas hasta las 8,30.

Clasificación masculina

Peso, 50-54: Mosca. 1.º José Santolaria (del Gimnasio Parra II), profesor, Frank Martin.

Peso más de 83: Peso Pesado: 4.º Pedro Paniagua (del Gimnasio Parra II).

Del Gimnasio Farrés) (profesor, Angel Farrés Miravet).

Peso, 58-64: Pluma, 3.º Jorge Fernández.

Peso, 64-70: Ligero, 3.º Francisco Valverde.

Peso, 76-83: Medio, 3.º Vicente Lamba.

Del Gimnasio Alex (Profesor, Juan José Martínez).

Peso, 50-54: Mosca, 3.º José Antonio Barbero.

Además obtuvo medallas el siguiente taekwondista de nuestra población:

Peso, Superligero: 1.º Juan Cavallé (del Gimnasio Fargas Dong-Yang).

Clasificación femenina

Peso, Minimosca: 1.ª Mari Angeles Naranjos (del Gimnasio Won Farrés).

Peso, Mosca: 1.ª Pilar Benito (del Gimnasio Fargas Dong-Yang).

Peso, Pluma: 1.ª Marta Martínez (del Gimnasio Alex).

Peso, Mosca: 2.ª Nuria Jiménez (del Gimnasio Tae-Baeg).

Peso, Gallo: 2.ª Juani Muñoz (del Gimnasio Tae-Baeg).

A. Vázquez

M.ª Angeles Naranjo, campeona catalana de Minimosca.

Edificio **PUIGMAL**

*Pisos para los que
"les gusta estar
bien en casa".*

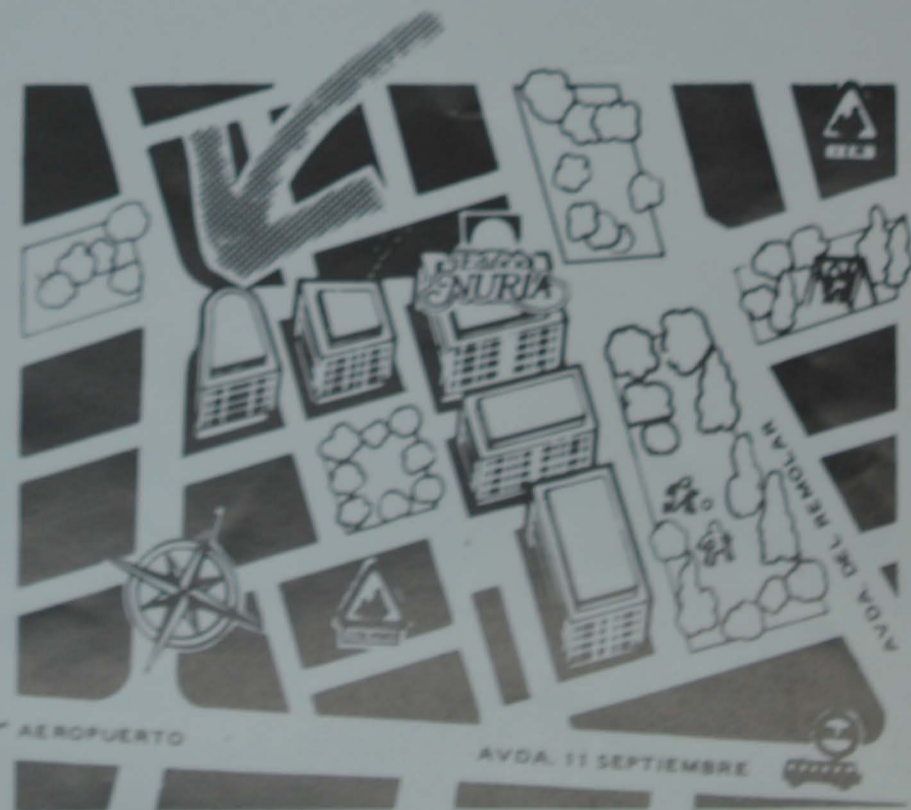
Expte. N° 08-1-0002-80-C.R.

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: AV. POMPEU FABRA, N.º 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 - 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

VT-7E

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT